

БАС ҚАЛАДА ПАРАДҚА ДАЙЫНДЫҚ АЯҚТАЛУҒА ЖАҚЫН

Елордада Ұлы Отан соғысындағы Жеңістің 80 жылдығына арналған әскери парадқа дайындық аяқталуға жақын. Күнделікті жаттығулар парадтық есептоптардың үйлесімділігі мен салтанатты шеруге қатысуға әзірліктің жоғары деңгейін қамтамасыз ете алды.

Индустриалды қалашықта Қорғаныс министрі генерал-полковник Руслан Жақылыұев бөлімшелер мен техникалық экипаждардың дайындығын тексеріп, жүргізушілердің шеберлігі мен қажетті маневрлерді орындай білуін бағалады.

– Жеке құрам салтанатты шеруге дайын. Күніне кемінде төрт сағаттық жаттығулар өтеді. Біздің мақсатымыз – Қазақстан халқына әскеріміздің қауқары мен күш-қуатын көрсету, – деп атап өтті Құрлық әскерлері бас қолбасшысының орынбасары – зымыран әскерлері мен артиллерия бас басқармасының бастығы полковник Тілек Серікбаев.

Әскери шеру 7 мамыр, Отан қорғаушылар күні, «Қазақ елі» монументінің жанындағы Тәуелсіздік алаңында өтеді. Оған 4000-нан астам әскери қызметші, 200-дің үстінде қару-жарақ

пен әскери техника тартылған. Шерудің әуе бөлігіне майдандық, армиялық және әскери-көліктік авиацияның 66 ұшу аппараты қатысады. 3 және 5 мамыр күндері жауу есептоптардың, әскери

техника мен авиацияның қатысуымен басты жаттығуларды өткізу жоспарланған.

ҰЛЫ ОТАН СОҒЫСЫ ЖАУЫНГЕРЛЕРІНІҢ СҮЙЕКТЕРІ ЖЕТКІЗІЛДІ

Қазақстан Қарулы күштері әскери-көліктік авиациясының ұшағы Ұлы Отан соғысы жылдарында қаза тапқан қазақстандық жауынгерлер Оразғали Айболаңұлы Белубаев пен Петр Капитонович Окочниковтың мүрделерін Мәскеуден Астанаға жеткізді.

Қарулы күштердің Ұлттық әскери-патриоттық орталығында марқұмдардың сүйегін туыстарына табыстау рәсімі өтті. Іс-шараға Ресей мен Беларусьтің Қазақстандағы елшіліктерінің өкілдері, әскери қызметшілер, Қарулы күштердің ардагерлері, құрмет қарауыл ротасының сарбаздары, «Жас сарбаз» әскери-патриоттық қозғалысының тәрбиеленушілері, колледж студенттері және қаза тапқан жауынгерлердің туыстары қатысты.

Қорғаныс министрінің тәрбие және идеологиялық жұмыстар жөніндегі орынбасары генерал-майор Шайх-Хасан Жақықбаев атап өткендей, ҚР Қорғаныс министрлігі, «Атамның аманаты» ҚБ, Қазақстан мен шет елдердің іздегіру жасақтары соғыс жылдарында хабар-ошарсыз кеткен жауынгерлердің тағдырын анықтау жұмыстарын жалғастыруда.

– Іздеу жасақтарының еңбегінің арқасында 80 жылдан кейін соғыс кезінде із-түзсіз кеткен батырлардың өсімдері қайта оралып жатыр. Табылған әрбір сарбаз – туысқандар мен ұрпақтардың жұбанышы, – деп атап өтті генерал-майор Шайх-Хасан Жақықбаев.

«Атамның аманаты» ҚБ басқарма төрағасы Мұрат Молдағалиев Екінші дүниежүзілік соғыс кезінде 271 мыңнан астам қазақстандық хабар-ошарсыз кеткенін атап өтті. Оразғали Белубаев пен Петр Окочниковқа дейін олардың бірлестігі 19 қазақстандық жауынгердің сүйегін туған Отанына жеткізіп, әскери құрметпен жерлеуді ұйымдастырды.

Іс-шараны ұйымдастырушылар мен іздеушілерге қаза тапқан жауынгерлердің туыстары алғысын білдірді.

– Менің ағам Петр Окочников радист болды. 19 жасында қаза тапты. Тіпті, отбасын құруға да үлгермеді. Әкеміңн айтуы бойынша, анасы бұл қайғыны көтере алмай, бірнеше жылдан кейін қайтыс болыпты. Ағамыз әкесінің, яғни менің атамның қасына жерленеді. Соғыста қаза тапқан жауынгерлерімізге туған жерден топырақ бұйырғанына қуаныштымын, – деді Петр Капитоновичтің немере інісі Игорь Окочников.

Мұрат Молдағалиевтің айтуынша, қызылөскер Оразғали Белубаевты Ресейдегі Новгород облысының Соболево ауылында іздеу жұмыстары барысында «Находка» жасағының мүшелері тапқан. Оның жанынан белдіктер, ілгектер, қалта пышағы және медальон табылыпты. Соның арқасында оның 1908 жылы туғаны анықталды. 1941 жылдың жазында Семей облысының Өрнек колхозынан майданға шақырылған екен. 1943 жылы тамызда Новгород облысы Старая Русса қаласы үшін болған шайқаста қаза тапқан. Оразғали Белубаевтың сүйегі Абай облысы Зубайыр ауылында қайта жерленетін болады.

8-ші авиация полкінің бортрадисті сержант Петр Окочниковтың сүйегі Ресей Географиялық қрамы мен Ресей Федерациясы Қорғаныс министрлігінің Аляска – Сібір әуе трассасының нысандарын зерттеу экспедициясы кезінде табылған.

Петр Окочников 1924 жылы дүниеге келген. Ол Шығыс Қазақстан облысы Зырян ауданы Кутиха ауылының тумасы. 1943 жылы 28 тамызда «Дуглас» Си-47 ұшағында жауынгерлік тапсырманы орындау барысында апатқа ұшырады. Мүрденің жанынан ұшу карталары, сондай-ақ № 9248726 нөмірлі қазақ тілінде толтырылған комсомол билеті табылған. Петр Окочников Шығыс Қазақстан облысы Алтай қаласында қайта жерленеді.

АСТАНАДА САРБАЗ АНАЛАРЫНЫҢ II РЕСПУБЛИКАЛЫҚ ФОРУМЫ ӨТЕДІ

Қорғаныс министрлігінде Аналар күніне арналған «Баласының қызметіндегі ананың орны» II республикалық форумына дайындық шеңберінде ведомствоаралық кеңес өтті.

Басқосуға Қорғаныс министрінің орынбасары генерал-майор Шайх-Хасан Жақықбаев төрағалық етті. Кеңес жұмысына «Аналар жүрегі» сарбаз аналары комитетінің басшысы Лилия Хайруллина, Қорғаныс министрлігі, ИИМ Ұлттық ұланы, ҰҚК Шекара қызметі, Төтенше жағдайлар министрлігі, Мемлекеттік қүзет қызметі, Бас әскери прокуратура, Ғылым және жоғары білім министрлігі құрылымдық бөлімшелерінің өкілдері қатысты.

Отырысты ашқан Қорғаныс министрінің орынбасары бұл мереке әйел-аналарды құрметтеу үшін белгіленгенін атап өтті.

– Әйел-ана – өмірдің бастауы, отбасының негізі, ұлттық мәдениет пен дәстүрлердің тірегі. Елорданың төрінде қолына алтын тостаған ұстаған ананы бейнелейтін «Отан-Ана» монументінің болуы да бекер емес», – деді генерал-майор Шайх-Хасан Жақықбаев.

Сарбаз аналары комитетінің басшысы Лилия Хайруллина бұл жай ғана жұмыс кездесуі емес, Қарулы күштердің, басқа да әскерлер мен әскери құралымдардың басшылығымен диалог

құру екенін айтты.

«Біздің ортақ міндетіміз – армиядағы қызметтің қауіпсіз, әлеуметтік жағынан қорғалған, әрі беделді болуы үшін жағдай жасау. Сонда ғана жастар борышын өтеуге әскерге барады. Ал олардың туыстары Қарулы күштерге, басқа да әскерлер мен әскери құралымдарға сенетін болады», – деп атап өтті Лилия Хайруллина.

Ол сондай-ақ алдағы II республикалық форум армия, мемлекет және азаматтық қоғам тоғысатын практикалық диалог алаңы екенін атап өтті. Онда қызмет ету жағдайларын талқылау, нақты шешімдер әзірлеу және балалары әскери борышын адал орындап жүрген аналарға көпшілік алдында алғыс айту жоспарлануда.

ПАРАД
ӘСКЕРИ ПАРАД –
ЕЛ АЙБЫНЫ

3 - бетте

ВОЕННЫЙ ПАРАД-2025
С МЕЧТОЙ О НЕБЕ
НА ЗЕМЛЕ И
В ВОЗДУХЕ

Стр. 4

ХАТ-ХАБАР
ӘСКЕРИ
КИНОЛОГИЯДАҒЫ
ҚЫЗМЕТ

7 - бетте

ПРОЙДУТ ПО КРАСНОЙ ПЛОЩАДИ

9 мая в параде в Москве Республику Казахстан представит парадный расчет военнослужащих 37 десантно-штурмовой бригады Десантно-штурмовых войск имени Героя Советского Союза генерал-майора Ивана Панфилова.

Символично, что именно воины-панфиловцы в составе 316 стрелковой дивизии героически обороняли Москву на Волоколамском направлении в 1941 году. За проявленную отвагу в боях, за стойкость, мужество и героизм всего личного состава дивизия награждена орденом «Красное Знамя», ей присвоено звание «Гвардейская».

На военном аэродроме Чкаловский казахстанских десантников встретил атташе по вопросам обороны Министерства обороны Казахстана в Российской Федерации генерал-лейтенант Талгат Койбаков. Он пожелал воинам достойно представить страну на мероприятии, имеющем историческое значение.

Парадный расчет возглавит командир 37-й десантно-штурмовой бригады полковник Алмас Түлегенов, награжденный орденом «Айбын» второй степени и медалью «Жауынгерлік ерлігі үшін» («За воинскую доблесть»).

Всего в парадном расчете 80 человек. Из них 11 офицеров, 24 военнослужащих по контракту и 45 солдат срочной службы.

37-я Десантно-штурмовая бригада входит в состав Коллективных сил оперативного реагирования Организации Договора о коллективной безопасности. Это воинское соединение находится в постоянной боевой готовности. В мирное время оно выполняет задачи по обеспечению общественной безо-

пасности в режиме чрезвычайного положения, усилению государственной границы, охраны и обороны особо важных объ-

ектов, применению подразделений в антитеррористических операциях и в случаях природного и техногенного характера.

ТОЛЬКО ЛУЧШИЕ ПИЛОТЫ

На карагандинской 610-й авиационной базе имени Героя Советского Союза Нуркена Абдирова не смолкает рев турбин: всюю идут тренировочные полеты перед одним из самых значимых событий страны - парадом Победы.

Фархат КИНЖИТАЕВ

Здесь можно увидеть гордость отечественной авиации: новейшие многоцелевые истребители Су-30СМ, учебно-боевые самолеты Л-39 и многоцелевые Л-410.

С раннего утра экипажи отрабатывают взлеты, посадки и сложнейшие фигуры высшего пилотажа. Летчики выполняют точные, выверенные до миллиметра маневры - все для того, чтобы в день парада небо над Астаной стало ареной для демонстрации мощи, точности и профессионализма казахстанских ВВС.

- Для нас парад не просто демонстрация техники, это память, это честь, это наш долг перед теми, кто отстоял

свободу. И мы хотим, чтобы каждый, кто будет смотреть в небо 7 мая, почувствовал гордость за нашу страну и армию, - поделился летчик-штурман войсковой части 50185 лейтенант Нурболат Молдабек.

Подготовка идет по графику, каждый элемент полета оттачивается до автоматизма. По словам руководства авиационной базы, в небо поднимутся лучшие пилоты страны, прошедшие тщательный отбор и подготовку. Всего в воздушной части парада примут участие десятки машин - от легких учебных до тяжелых боевых самолетов.

Мероприятие пройдет в три этапа: торжественное прохождение строевых корабков, демонстрация современной военной техники и, конечно, финальный аккорд — авиашоу.

НАУЧНОЕ ОСМЫСЛЕНИЕ ВЕЛИКОЙ ПОБЕДЫ

В рамках республиканского плана мероприятий по празднованию 80-летия Победы «Ұлы – Жеңіс: ерлікке тағзым – жастарға үлгі» в Евразийском национальном университете им. Л. Н. Гумилева прошла республиканская научно-практическая конференция «Екінші дүниежүзілік соғыс: тарихи сабақ және бүгінгі ұстаным».

В ее работе приняли участие депутаты Мажилиса Парламента, руководство Евразийского национального университета, известные историки, ветераны журналистики, Вооруженных Сил, военные ученые и представители общественности.

Докладчики рассмотрели вопросы эволюции исторической памяти о Второй мировой войне в сознании новых поколений и поделились новыми исследованиями по указанной проблематике.

- Основная цель конференции – всестороннее научное осмысление Великой Победы, коллективной памяти о ней, поиск новых путей и форм популяризации исторических знаний о войне, и использование их в патриотическом воспитании подрастающего поколения, - отметил начальник военной кафедры Евразийского национального университета генерал-майор в отставке Едил Уразов.

Профессор, доктор исторических наук генерал-лейтенант в отставке Абай Тасбулатов провел широкий анализ

истории и характера Второй мировой войны, рассказал о героях, судьбы которых и поныне не известны.

Выступление заслуженного деятеля Казахстана, лауреата международной литературной премии «Алаш» Жанболат Аулбаева было обращено к будущим журналистам и историкам, которые могут открыть новые страницы истории, связанные с забытыми именами и судьбами заключенных.

Ветеран военной журналистики полковник в отставке Сапарғали Жагіпаров в своем докладе подчеркнул, что вклад казахстанцев в Победу над нацизмом стал неотъемлемой частью бессмертной героической истории страны.

Новые направления научных изысканий с опорой на историографию и факты Второй мировой войны озвучила профессор кафедры истории Казахстана Евразийского национального университета, доктор исторических наук Задаш Дүкенбаева.

Большую архивно-поисковую работу по выявлению захоронений пропавших без вести воинов, увековечиванию их памяти ведет общественное объединение Atamnyl Apanaty. Об этом направлении деятельности подробно рассказал заместитель председателя этой организации преподаватель военной кафедры Евразийского национального университета Абубакир Смаилов.

Мероприятие завершилось выступлением улана Военного колледжа имени генерала армии Сагадата Нурмагамбетова Ерасыла Секена, который выразил огромное уважение к подвигу героев войны и заверил, что нынешнее поколение защитников Родины постарается быть верными их заветам.

В рамках научно-практической конференции ее участники смогли ознакомиться с экспозициями Военно-исторического музея Национального военно-патриотического центра Вооруженных Сил РК и Евразийского национального университета им. Л. Н. Гумилева, посвященными 80-летию Великой Победы.

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ СИСТЕМЫ ПВО СОДРУЖЕСТВА

60-е рабочее заседание Координационного комитета по вопросам противовоздушной обороны при Совете министров обороны государств – участников СНГ состоялось на базе Дома армии.

В нем приняли участие командующие (главнокомандующие) воздушно-космическими, военно-воздушными силами и войсками противовоздушной обороны вооруженных сил Беларуси, Казахстана, Кыргызстана, России, Таджикистана, Узбекистана, представители уставных органов Содружества Независимых Государств и оборонно-промышленного комплекса.

С приветственным словом к участникам заседания обратился заместитель министра обороны – главнокомандующий Силами воздушной обороны Вооруженных Сил Казахстана генерал-лейтенант авиации Даурен Косанов.

- Использование беспилотных авиационных систем стало неотъемлемым элементом современных вооруженных конфликтов, поэтому мы обязаны быть на шаг впереди. И это требует постоянного обновления средств обнаружения и радиоэлектронного поражения, а также координации усилий наших государств, - сказал он.

На заседании были рассмотрены актуальные вопросы совершенствования объединенной системы ПВО Содружества и перспективы дальнейшего взаимодействия. Был также обсужден порядок проведения и замысел совместного учения «Боевое Содружество-2025», запланированного на август – сентябрь текущего года на полигоне «Сарышаган».

В рамках мероприятий на базе войсковых частей 97617 и 78639 состоялись учебно-методические сборы с участием командующих воздушно-космическими, военно-воздушными силами и войсками противовоздушной обороны стран СНГ. На месте были отработаны действия по смене позиции зенитного ракетного дивизиона С-300ПС в условиях противодействия диверсионно-разведывательных групп противника. Успешно отработала боевые задачи дежурная смена командного пункта войск ПВО.

Представители стран Содружества приняли участие в церемонии возложения цветов к Мемориалу Славы в Парке имени 28 гвардейцев-панфиловцев и посетили филиал Военно-исторического музея в Доме армии. Кроме того, зарубежные гости ознакомились с деятельностью ТОО «Специальное конструкторско-технологическое бюро «Гранит».

Прошедшие мероприятия имеют особое значение в контексте 30-летнего юбилея создания объединенной системы ПВО СНГ. Заседание координационного комитета и учебно-методический сбор подтвердили стремление государств – участников Содружества к дальнейшему развитию и укреплению сотрудничества в сфере противовоздушной обороны, что является важным фактором обеспечения стабильности и безопасности в регионе.

ПРОФЕССИОНАЛЫ В БЕЛЫХ ХАЛАТАХ

В «Медицинском университете Астана» состоялась международная научно-практическая конференция «Ұлы жеңіс: Ерлікке тағзым, ұрпаққа үлгі», посвященная 80-летию Победы в Великой Отечественной войне. Мероприятие также приурочено к 60-летию создания военной кафедры университета.

В конференции приняли участие сотрудники и студенты военной кафедры, ее выпускники и ветераны Вооруженных Сил. В программу конференции были включены выступления казахстанских и зарубежных спикеров с докладами на актуальные темы.

- За годы существования военной кафедры подготовку на ней прошли более 11 тысяч студентов, многие из них избрали профессию военного врача. В рядах Советской армии и ВС РК проходили и проходят службу на различных медицинских должностях офицеры – выпускники нашего университета, - отметил руководитель военной кафедры подполковник медицинской службы запаса Болат Байкадамов.

Выступая перед гостями мероприятия, выпускница вуза, а ныне начальник медицинской службы Национального университета обороны полковник м/с Лейла Аушатова отметила, что для каждого выпускника стены военной кафедры хранят особую память.

- В стенах кафедры мы не просто учились. Здесь мы выросли и закалялись, учились быть собранными и ответственными. В этом нам помогали наши преподаватели – люди с большим сердцем и твердым характером. На этой кафедре в нас вложили уважение к службе, любовь к Родине, умение справляться со сложными ситуациями. Благодаря этому мы с гордостью несем бремя выпускника военной кафедры, - сказала она в своем поздравительном слове.

По итогам мероприятия ветераны медицинской службы и выпускники военной кафедры были награждены юбилейными медалями «Достық» и «МУА – 60 лет».

Военная кафедра МУА была организована 13 июля 1965 года. Первым руководителем военной кафедры был участник ВОВ полковник медицинской службы Георгий Крошкин. Сегодня главными клиническими базами кафедры являются Главный военный клинический госпиталь МО РК и Главная военная поликлиника МО РК.

7 мамыр Отан қорғаушылар күні – ел тарихындағы ерекше мерекенің бірі. Биыл оның маңыздылығы жылдағыдан айрықша болмақ. Олай дейтініміз, 1941-1945 жылдарғы екінші дүниежүзілік соғыстағы Жеңістің 80 жылдығы құрметіне орай дәл осы күні бас қаламыз Астананың төрінде ел айбынын айшықтайтын әскери парад өткізілмекші. Бұл ел ең ірі әскери парадтың бірі болады деп күтілуде.

Астанадағы «Қазақ Елі» монументінің алдындағы бас алаңда өтетін парадқа Қазақстан Республикасының Президенті – Қарулы Күштердің Жоғарғы Бас қолбасшысы Қасым-Жомарт Кемелұлы Тоқаев қатысады. Ауқымды іс-шара оны тамашалауға келетін халықаралық және мемлекеттік дәрежедегі мәртебелі меймандар мен еліміздің әрбір өңірінен арнайы шақырылған құрметті қонақтардың ғана емес, күллі қазақстандықтардың рухын көтеріп, мәртебесін асқақтатары сөзсіз.

Қазір айтулы іс-шараны өткізуге дайындық жұмыстары жан-жақты қызу жүзеге асырылып жатыр. Арнайы далалық қалашық бой түзеп, жеке құрамның жаяу және жауынгерлік расчет құрамында іс-қимылдарға қатысуы пысықталуда. Барлық жұмыстар бекітілген жұмыс жоспарына сәйкес кезең-кезеңімен жүзеге асырылуда. Бір мақсатқа жұмылдырылған кешенді іс-шараның нәтижесіне зор үміт артылуда.

Әңгімені әріден бастайық. Жалпы парад деген не? Және елге берер пайдасы қандай? Бүгінгі әңгімемізде сол жағын тілге арқау етпекпіз.

Сөздіктерге жүгінсек, Әскери парад (ағылш. Military Parade) – мерекелер мен мемлекеттік маңызды оқиғалар құрметіне өткізілетін гарнизон әскерлерінің салтанатты байқауы. Парадқа қатысатын әскер құрамы, әскери парадтың болатын уақыты мен жері, киім-кешек формасы, сапқа тұру және шеру тарту тәртібі гарнизон бастығының бұйрығында айтылады. Ежелгі дүние мен орта ғасырларда әскери парад әскерлердің соғысқа әзірлігін байқау мақсатымен, соңынан жауды жеңгендіктің құрметіне өткізілді.

Демек, ол елдің айбынын айшықтайтын іс-шараның бірі және бірегейі. Яғни, түсінген адамға айтарымыз, халықтың рухын асқақтатып, мәртебесін көтерері сөзсіз.

Кешегі КСРО кезінде революциялық мерекелер мен ерекше салтанатты оқиғаларға байланысты әскери парадтар өткізіліп тұратын. Жаңылмасам, солардың ішіндегі ерекше тарихи маңызға ие болғаны 1945 жылы 24 маусымда Мәскеудегі Қызыл Алаңда өткен Жеңіс парады. Әрине, өзгелерінің де өзіне-тан ерекшеліктері бар. Бірақ, оларды Жеңіс парадымен салыстыруға келмейтін болар.

Айлар ауысты, жылдар жылжыды. Кешегі КСРО келмеске кетті. Желтоқсанды жаңғыртып, тәуелсіздігін жариялаған еліміз көк туын көкке желбіретіп, алыс-жақын шет елдермен терезесін теңестірді. Міне, содан бері де бірнеше парад ұйымдастырылып, өткізілді. Әскер әлеуетінің заман талабына сай дамып жатқанына ел-жұрт Алматыда да, Астанада да куә болды. Алматы әскери гарнизонындағы алғашқы парадты Кеңес Одағының Батыры, еліміздің тұңғыш қорғаныс министрі және тәуелсіз Қазақстанның №1 Халық қаһарманы атанған Армия генералы Нұрмағамбетов Сағадат Қожаметұлы басқарған болатын. Көненің көзі, асылдың өзі болған аға толқын өкілінің еліне сіңірген одан басқа да еңбектері жетерлік.

Елдің есінде әлі болар, Қазақстан Қарулы Күштерінің алғашқы әскери парады Отан қорғаушылар күнін, Конституция күнін, Тәуелсіздік күнін және Жеңіс күнін атап өтуге орай ұйымдастырылып тұрды. Кейбірінде салтанатты сапта өтумен қатар жеке құрамның тактикалық жаттығулары мен әскери демонстрация көрсетілді. Оның да ел есінен кетпейтін өзіндік ерекшелігі бар.

Осыдан 8 жыл бұрын өткізілген әскери парадқа бас-аяғы бес мыңнан астам әскер қатысып, 300 әскери техникадан құралған колонна жүріп өткен болатын. Темірдей тәртіптің, жауынгерлік дайындықтың айнасындай болған соларды көргенде көзі қарақты, көкірегі ояу әрбір қазақстандықтың таңдай қағып, тамсана қарағаны шындық, Басқаша айтқанда, алаңда болған әрбір адамның жүрегі жалын атып, мақтаншы көрінегені айтпаса да түсінікті.

Айтпақшы, Қарулы Күштеріміздің құрылғанына 25 жыл толуына орай ұйымдастырылған сол парадта ғой, әскери ұшқыштарымыз Астана аспанына «25» саны мен Байтеректің сұлбасын салды. Айтқуға оңай шығар. Бірақ, сондай жоғары жылдамдықта ұшып бара жатқан әуе кемелерінің артында қалған сол із әскери ұшқыш мамандығына деген талайдың махаббатын оятып, тәуелсіз Қазақстанның Отан қорғаушыларына деген құрметін арттырғаны сөзсіз еді!

Ол парадты тамашалаушылар, жоғарыда аталғандармен қатар, «Каз Град», «Смерч», «Прима» сияқты реактивті жүйелерді, БМП-2 әскери машиналарын, ТОС-1 «Солнцепек» от шашатын жүйелерді, «Штурм-С» танкіге қарсы зымырандар көшенін, БТР-80 машиналарын, «МСТА-Б» гаубицасын, «Гиацинт» батареяларын, «Тюльпан» минометтері мен «Точка-У» тактикалық зымырандарын көрді. Мұның сыртында, негізгі әскери танкілермен қатар, «Арлан», «Хамер», «Кобра» және «Федерал» сияқты оқ өтпейтін көліктер де көрсетіліп, көк жүзіне 70 әуе техникасы көтеріліп еді.

Міне, мұның барлығы қазір кешегі күннің тарихы болып қаталып жатыр. Ал даму процесіндегі өмір ағымы тоқтамайтыны анық. Демек, биылғы парад бұрынғыдан өзгеше және жаңа си-

ӘСКЕРИ ПАРАД – ЕЛ АЙБЫНЫ

патта өткізілмек. Енді аз-кем осыған тоқталайық.

Бүгінгі таңда Астанада далалық лагерь жасақталып, одан орналасқан жеке құрамға жан-жақты әлеуметтік-тұрмыстық жағдай жасалған. Салтанатты іс-шараға қатысатын барлық жеке құрам өзінің жауынгерлік расчеттары бойынша күнделікті жаттығу жасау үстінде. Баршаға аян, Құрлық әскерлері әскер

түрлері мен тектерінің ішіндегі негізгі құралымға жатады. Осыған орай, Жеңістің 80 жылдығына орай өткізілетін биылғы парадты ұйымдастырып, өткізуге басшылық жасау Құрлық әскерлерінің бас қолбасшысы генерал-майор Мереке Көшекбаевқа жүктелген. Таяуда лауазым иесіне хабарласып, дайындық жұмыстары жайлы ой бөлісудің реті түсті.

– Мереке Мәтімұлы, әскери парадқа дайындық – әрқашан ауқымды әрі жауапты іс-шара. Жүктейтін жауапкершілігі де жоғары. Тәжірибелі мамансыз, ел сенімін абыроймен атқарады деп сенеміз. Сізге «биіктен көріне беріңіз» деген тілегімізді жолдаймыз. Биылғы дайындық пен жаттығулар қалай жүріп жатыр? Мүмкін болса, ой бөліссеніз.

– Әскери парад, қашанда, жеке құрам мен техникалар саны бойынша ел тарихындағы ең ірі шеру болып қала бермек. Оған жаяу әскерлердің қажетті мөлшерде парадтық есептобы қатысады. Олар елдің алдында оқтай тұзу тәртіппен салтанатты маршпен жүріп өтеді. Сондай-ақ тиісті мөлшерде әскери техника мен ұшу аппараттары тартылады.

Міне, осы тұрғыдан алғанда, Жеңіс парады бұл еліміздің бас алаңы бойындағы әскерлердің салтанатты шеруі ғана емес. Бұл – ұрпақтар сабақтастығын, әскери өрлік пен халқымыздың батырлығын, ерлігін бейнелейтін қасиетті дәстүр. Дұрыс айтасыз, осы маңызды оқиғаға дайындық – барынша ұйымдастырушылықты, тәртіпті және жоғары жауапкершілікті талап ететін процесс. Біз оны жақсы түсінеміз.

Шеруге дайындық бекітілген жоспарға сәйкес жүріп жатыр. Атап өтерлігі, оған 4000-ға жуық әскери қызметші, оның ішінде 200-ден астам әскери қызметші әйел және 300-ге жуық әскери техника мен авиация қатысатын болады. Әуе қорғанысы күштерінің 70-ке жуық авиациялық техникасы қалыптасқан дәстүр бойынша аспанда қырандай қалықтамақшы. Олардың бұл көз тартар көрінісі әскери ұшқыштарымыздың тек шеберлігін ғана көрсетіп қоймай, сонымен қатар, отандық авиацияның қуатын да айқындап беретін болады.

Будан басқа, қаншама әскери техника мен заманауи қару-жарақ үлгілері ел назарына ұсынылмақшы.

Қазіргі уақытта дайындық жұмыстары үлкен қарқынмен жүріп жатыр. Бірінші кезекте, өткен бірнеше ай ішінде қатысушылар құрамы бекітіліп, әскерлер мен техникалардың қозғалыс бағыттары әзірленді, үздік бөлімшелер іріктеліп алынды.

Лагерь қалашығына орналасқан жеке құрам бірнеше апта

бойы саптық шеберліктерін пысықтап жатыр. Техника да алдынала дайындалды: барлық жауынгерлік машиналар техникалық байқаудан өтіп, жөндеу және сырлау жұмыстары жүргізіліп жатыр. Қазіргі кезде шеруге қатысатын әскери техника тұтастай елордаға жинақталды.

Астана әскери гарнизонында шеруге қатысатын барлық жеке құрамды қабылдауға толыққанды жағдайлар жасалды. Бұл ретте жеке құрамның, техникалардың көшірілуі, орналасуы, сондай-ақ, материалдық-техникалық қамтамасыз етілуі жан-жақты қарастырылды.

– Әр істеріңізге береке берсін! Әрбір қадамдарыңыз сәтті болсын! Біршама өзгерістер мен ерекшеліктер болады деп күтілуде. Осыған орай, көрермендерді қандай жаңалықтар күтіп тұр? Атай кетсеңіз.

– Биылғы Жеңіс парады ерекше мәнге ие. Ол дәстүрлі форматта өткенмен, қазақстандық армияның қуаты мен қазіргі заманға сай келетін бірқатар жаңалықтармен толықтырылады. Шеруге әдеттегідей әскери техниканың үздік үлгілері қатысады. Оның ішінде толық модернизациядан өткен бірнеше жаңа үлгідегі әскери техника, қару-жарақ бірліктері көрсетіледі.

Сонымен қатар, біз ұлттық тарихымызға ерекше мән береміз. Қазақ елі алаңында өскелең ұрпаққа сабақ болатын Ұлы Жеңіске өз үлесін қосқан Т-34 танкісі, артиллерия, зенбіректер және басқа да техникалар қатысады.

– Негізгі басшылық сізге бекер жүктеліп отырған жоқ деп білеміз. Дәлрлықта Құрлық әскерлері қандай рөл атқарады? Аз-кем осыған тоқталып өтсеңіз.

– Құрлық әскерлері әскери шерудің негізін құрайды. Бұл – қатаң іріктеуден өткен үздік әскери бөлімдер. Әрбір әскери қызметші үшін Жеңіс парадына қатысу өзіне көрсетілген үлкен құрмет екенін түсінеді. Олардың негізгі құрамында мототыңқатар, танк, инженерлік және артиллерия өкілдері бар.

Сонымен қатар биыл бірінші рет бітімгершілік операциясына қатысқан және жаңа құрылған аумақтық әскери бөлімдердің өкілдері де қатысатын болады. Міне, осылардың барлығы біздің армиямыздың қуаты мен дәстүрге адалдығын көрсетеді.

– Жеңіс күні қарсаңында еліміздің ардагерлері мен азаматтарына не айтыңыз келеді?

Біздің парызымыз – ата-бабаларымыздың ерлігін есте сақтау және осы естелікті болашақ ұрпаққа жеткізу. Бұл күні біз саналы ғұмырында өмірі өнегеге айналған ардагерлерімізге зор құрметімізді білдіреміз. Олардың батырлығы еркін елде өмір сүруге мүмкіндік бергенін паш етеміз.

Жалпы, әскери парад ел айбыны екенін әрқайсымыз ұмытпауға тиіспіз. Қазіргі таңда тәуелсіз Қазақстанның төл әскері қай салада болсын, өзінің заман талабына сай, заманауи жаңа бейнесін қалыптастырған. Кәсіби біліктілігі жоғары, жинақы армия заманауи қару-жарақпен, жаңа техникамен жарақтандырылған. Бүгінде Құрлық әскері, Әуе қорғанысы күштері, Әскери-теңіз күштері құрлықта, теңізде және әуеде ел іргесінің беріктігін, халықтың тыныштығын күзетеді. Басты стратегиялық бағыттарда «Оңтүстік», «Шығыс», «Батыс» және «Астана» өңірлік қолбасшылықтары құрылған. Қазақстан Республикасының Конституциясында көрсетілгендей, ел Президенті Қарулы Күштердің Жоғарғы Бас қолбасшысы болып табылады. Әр азамат Отан қорғаушы санатына қосылғанда Қазақстан халқына және оның Президентіне адал болуға ант береді. Парадты ел күткендей абырой биігінде ұйымдастырып, өткізу міне, осындай көпсалалы міндеттерден құралған. Отан қорғаушысы ретінде, біз оны ең жоғары дәрежеде өткізуге міндеттіміз. Сондықтан барлық әріптестеріме зор денсаулық, қажымас қайрат, шыдамдылық, табандылық тілеймін! Елдің айбынын бейбіт жолмен ғана көрсетуге жазсың!

Құрлық әскерлерінің Бас қолбасшысы генерал-майор Мереке Көшекбаев атап өткендей, биылғы парадтың біраз өзгешеліктері мен ерекшеліктері болары анық. Бірақ, біз оларға әзірге саналы түрде тоқталмадық. Тек, сәтті күндерде жолығуды тіледік.

С МЕЧТОЙ О НЕБЕ НА ЗЕМЛЕ И В ВОЗДУХЕ

В этом году в честь 80-летия великой Победы в Казахстане планируется проведение масштабного парада с участием более четырех тысяч военнослужащих. В рамках воздушной части парада над столицей пролетят более 60 летательных аппаратов: более 20 самолетов фронтовой авиации (Су-30СМ и Су-25); более 20 вертолетов Ми-171, Ми-17. В нем также будут задействованы самолеты L-410, L-39, C-295, Ту-154 и Airbus A-400М. Руководить воздушным парадом будет командующий Военно-воздушными силами Казахстана, кавалер ордена «Айбын» II степени генерал-майор авиации Руслан Кунуров.

Нариман ДЮСЕНОВ

Воздушная часть станет украшением торжественного парада 7 мая. В числе летчиков, которым посчастливилось пролететь в небе над столицей, будет летчик военно-транспортной авиации подполковник Тимур Сандыбаев.

Он родился и воспитывался в семье военного летчика. Его отец – заслуженный ветеран Сил воздушной обороны, генерал-майор авиации Жиентай Сандыбаев часто брал маленького Тимура на службу, и мальчик наблюдал за полетами отца. Воспитываясь на примере отца, мальчик много думал о профессии военного летчика. К тому же, примером доблести и отваги для него был дедушка Ибрагим Сандыбаев, который прошел всю войну. За проявленное мужество он был награжден орденами Красной Звезды и Отечественной войны, а также медалью «За отвагу».

Путь в авиацию начался для нашего героя в Государственном авиационном центре, который был создан усилиями Жиентая Сандыбаева и первого в истории страны космонавта Токтара Аубакирова. Именно там молодому человеку посчастливилось поупражняться в пилотировании самолетом. С тех пор он решил, что нашел дело по душе. Проходил обучение на самолетах ТЛ-2000 и ТЛ-3000.

В 2013 году он был призван в ряды Вооруженных Сил. Службу начал в одной из воинских частей близ столицы в качестве правого летчика. Со временем, наработав необходи-

мые навыки, летчик начал выполнять обязанности командира экипажа.

В 2022 году Тимур Сандыбаев поступил в Военно-воздушную академию имени профессора Н. Е. Жуковского и Ю. А. Гагарина, которую окончил с отличием. В ходе службы в Вооруженных Силах летал на самолетах Ан-26 и Ту-154. В предстоящем параде будет принимать участие на самолете C-295 Airbus.

Армейские будни летчика Тимура Сандыбаева заключаются в подготовке молодого летного состава и совершенствовании собственного летного мастерства. В период учений летчики обеспечивают переброску личного состава, а также перевозят особо опасные грузы.

Кроме того, летчики военно-транспортной авиации выполняют задачи в чрезвычайных ситуациях. К примеру, в прошлом году Тимур Сандыбаев совершил несколько рейсов с гуманитарным грузом в г. Петропавловск во время масштабных паводков.

В этом году Тимур Сандыбаев во второй раз в жизни будет принимать участие в военном параде. Ранее, в 2015 году он пролетел в воздушной части парада, посвященного Дню защитника Отечества и Дню Победы. Тогда он был еще молодым правым летчиком. Теперь же он будет ведущим группы самолетов военно-транспортной авиации.

В том параде было задействовано 70 самолетов и вертолетов. Подготовка к параду началась за несколько недель. В ходе подготовки летчики отработывали слаженность в полете.

- Тренировки к параду проходили в Балхаше на самолете Ан-26, где летчики отработывали полеты на групповую слетанность и получали допуск на полеты на малой высоте. Выдвинувшись на парадный курс, было важно четко выполнить работу, следить за показанием приборов, осуществлять радиосвязь. Особые чувства возникли уже после выполнения полета. В душе вспыхнула гордость от того, что мы отдали дань памяти нашим дедом, которые защитили нас и одержали победу в этой страшной войне, - вспоминает Тимур Сандыбаев.

В день торжественного мероприятия летчики вывели свои самолеты на парадный курс, пролетели над трибуной и ушли в зону ожидания, после чего успешно приземлились. Весь полет занял примерно два часа.

В этом году в воздушной части парада примут участие лучшие экипажи. Перед началом полетов с летчиками проводятся специальные занятия, указывается точное время прохождения трибуны, а затем начинаются практические полеты.

В процессе практической подготовки в первую очередь летчики отработывают групповую слетанность, необходимую для того, чтобы ведомые в группе самолеты выдерживали правильное расстояние во время движения по маршруту. В течение следующих тренировок экипажи отработывают движение по маршруту, чтобы точно прибыть в нужное место и нужное время.

- Парад – это уникальная возможность продемонстрировать уровень подготовки летного состава в военной авиации. Это возможность сказать спасибо нашим ветеранам за то, что мы можем летать, - говорит Тимур Сандыбаев.

Воздушную часть парада откроют вертолеты, которые пролетят над площадью с государственным флагом. Далее зрители увидят группу, состоящую из других типов вертолетов. Затем взору зрителей предстанет группа самолетов военно-транспортной авиации.

Подполковник Тимур Сандыбаев возглавит группу военно-транспортной авиации на самолете C-295. Следом в боевом порядке «клин» на высоте 300 м, со скоростью 300 км/ч и на расстоянии 50 м друг от друга будут лететь два самолета L-410. В день парада будут введены специальные полетные ограничения.

Наш герой – летчик во втором поколении. Сегодня он воспитывает пятерых детей, среди которых четыре сына. Тимур Сандыбаев мечтает, чтобы хотя бы один из них стал в будущем военным летчиком, как его отец и дед.

Жить с мечтой о покорении неба

В параде 7 мая торжественно прошагают курсанты трех высших военных учебных заведений страны. Среди них в строю пройдет курсант второго курса летного батальона Военного института Сил воздушной обороны имени дважды Героя Советского Союза Т. Я. Бегельдинова Ерсултан Жангабыл.

Окончив Республиканскую военную школу-интернат (г. Караганда), парень вдохновился мечтой стать военным летчиком. В этой связи он решил подать документы в ВИ СВО.

- При поступлении было важно пройти медицинскую комиссию и профессиональный отбор, который включал ряд тестовых заданий на логическое мышление, навигацию, умение определить свое положение в пространстве, - рассказывает Ерсултан Жангабыл.

Сегодня наш герой обучается по специальности эксплуатация воздушных судов (самолетов). На втором курсе обучения курсанты начинают плотное изучение своей специальности.

Так, в программу их обучения входят следующие предметы: «Аэродинамика и динамика полета», «Воздушная навигация», «Теория авиационных двигателей». Все это составляет основу знаний будущих летчиков об авиационной технике.

По окончании четвертой четверти второго курса курсанты отправляются на стажировку, где обучаются полетам на легкомоторном самолете Р2002. Стажировка проходит на базе авиационного учебно-тренировочного центра «Балапан» в г. Караганда.

Первым этапом подготовки курсантов к самостоятельным полетам является наземная подготовка. Она позволяет получить допуск к полетам. Первые учебные полеты курсанты выполняют в инструкторском.

На третьем и четвертом курсах курсанты продолжают практиковаться на учебных истребителях L-39.

Наш герой находится в ожидании своих первых самостоятельных полетов. По его словам, он с волнением и нетерпением ждет этот день. Пока же он тщательно изучает все предметы, которые помогут в управлении самолетами.

В преддверии парада в ВИ СВО прошел отбор курсантов-участников предстоящего мероприятия. Благодаря умению четко шагять и росту Ерсултан оказался в числе избранных. Всего в «коробке» Военного института Сухопутных войск. Во главе парадного расчета будет шагять начальник ВИ СВО полковник Тимур Еспаганбетов.

Курсанты в составе расчета прошагают в парадной форме голубого оттенка в цвет неба, которую украсят канты, а на голове будут красоваться голубые беретки.

Ежедневно курсанты выходят на плац, чтобы отработать ключевые элементы в парадном строю. Особый акцент делается на равнение в колоннах, в шеренгах и по диагонали. Именно эти три вещи являются основными для пеших парадных расчетов. Командиры-инструкторы обращают свое внимание на равнение головы и подъем подбородка.

На этой неделе начались совместные тренировки пеших парадных расчетов и колонн механизированной техники. Они помогают увидеть полную картину наземной части парада и внести коррективы. Подобные репетиции позволяют проследить за временем, которое строго регламентировано. К примеру, точно определено время начала парада, доклада министра обороны, обращения Верховного Главнокомандующего Вооруженными Силами и пр.

- Парад станет большим событием. Думаю, что каждый военнослужащий гордится своим участием в нем. Данный парад наглядно покажет миру подготовку казахстанских солдат и офицеров, - говорит будущий летчик.

Участие в параде станет большим событием в жизни Ерсултана. Летать – это его мечта и то, зачем он пришел в институт. В этом году он, будучи курсантом, гордо прошагает по площади, а через несколько лет, может быть, примет участие в параде в качестве летчика, командира экипажа.

В ТЕНИ ПАРАДНЫХ РАСЧЕТОВ

За торжественной картиной военного парада стоит важный труд специалистов тыловой службы, которые незаметно для зрителя вносят свой незаменимый вклад в общее дело.

Подготовка к любому мероприятию государственного масштаба, к примеру, такого, как военный парад, начинается за несколько месяцев до его начала. Главным в этом вопросе является правильное и четкое планирование действий, исходя из имеющихся сил и средств.

В Силах воздушной обороны подготовка к параду началась прошлой осенью. В этот период был составлен план подготовки. В нем, в частности, были обозначены аэродромы, которые будут задействованы для вылета воздушных судов во время воздушной части парада, а также указано точное число личного состава.

Авиационные группы, принимающие участие в воздушной части парада, базируются на трех аэродромах: в Астане, Караганде и Талдыкоргане. В наземной части парада примут участие три пеших парадных расчета: парадная «коробка» института Сил воздушной обороны, Военного института радиозлектроники и связи и сводный парадный расчет частей Сил

воздушной обороны, в котором гордо прошагают военнослужащие службы тыла.

- В процессе подготовки нами был спланирован ряд задач по пошиву одежды, ее примерке. Специалисты тыловой службы занимались развертыванием полевого лагеря и пунктов хозяйственного довольствия для организации качественного питания. Все эти задачи были запланированы задолго до парада и решались поэтапно, - отмечает заместитель Главнокомандующего Силами воздушной обороны по тылу – начальник главного управления полковник Даур Бакиров.

В ходе подготовки к параду специалисты аэродромно-эксплуатационных подразделений провели текущий ремонт и маркировку аэродромов. Эти действия необходимы для обеспечения безопасности полетов.

Еще до начала тренировок пеших парадных расчетов в полевом лагере специалисты службы тыла занимались строительством и оборудованием жилых палаток. На протяжении двух недель военнослужащие утпеляли палатки специальными материалами и деревянными полами. В палатки были установлены железные двухъярусные кровати, тумбочки и табуретки, то есть все необходимое, что есть в солдатской казарме.

Кроме того, в отдельных палатках были предусмотрены комнаты бытового обслуживания, в которых участники парада могут погладить и навести свою парадную форму. В отдельных помещениях оборудованы парикмахерские уголки. Дополнительный комфорт создает наличие умывальных комнат с горячей водой и палаток для мытья котелков.

- Погодные сюрпризы, привычные для жителей столицы, стали главной сложностью при оборудовании лагеря. Наша работа сопровождалась низкими температурами и снегом. Однако к приезду основной группы погода становилась все более теплой, и мы успешно завершили работу, - говорит Даур Бакиров.

Для пеших парадных расчетов Сил воздушной обороны была пошита парадная форма одежды. Пошивом формы занималось вещевое управление начальника тыла по специальной заявке. Форма, в том числе обувь, фуражка и аксельбант, подбиралась специально под каждого военнослужащего.

- Парад имеет большое значение для нашего народа. Он призван показать, что каждый из нас не забыл о событиях Великой Отечественной войны. Мы должны помнить и чтить память наших предков, ведь именно благодаря им мы имеем сегодня независимый Казахстан и мирное небо, - говорит Даур Бакиров.

Сегодня специалисты службы тыла продолжают свою важную работу по подготовке аэродромов и искусственных покрытий. Для работы с авиационным топливом были привлечены специалисты в области ГСМ, которые следят за правильным использованием топлива и его составом.

ҰЛЫ ЖЕҢІСКЕ

- 80 ЖЫЛ

5

СОҒЫСТА СЫНБАҒАН САРДАР

Барлығын мәңгілік есте сақтау...

Бұл сөздер Ұлы Отан соғысындағы майданға барып, соғыс алаңынан оралмағандардың ұрпағына, сондай-ақ, өз халқы мен Отаны үшін, бейбіт болашақ үшін отты шайқастан аман қалып, туған жеріне оралғандарға арналған.

Қызайхан Идрисов майданға өз еркімен аттанғанда жап-жас бозбала еді. Қызайхан мен оның құрдастары орта білім туралы аттестат алған жылы соғыс басталды. Оның тау-кен металлургия институтына оқуға түсіп, геолог болам деген арманы бір түнде құл-талқан болды.

Қызайхан Идрисовтің туған ауылы Арасаннан онымен қатар жас жігіттер күн сайын Қапал аудандық әскери комиссариатына өз еріктерімен майданға жіберуін сұрап баратын. Олар небәрі 17 жастағы өмірдің ыстық-суығын көрмеген өрімдей жігіттер еді. Кеуделерінде жауға деген өшпенділік қайнап, өз Отандарын фашистік басқыншылардан қорғау үшін майданның алғы шебіне баруға ұмтылды. Дене бітімі арық, бойы аласалау келген Қызайханды әскери комиссариаттағы қабылдаушылар «Бұдан қандай жауынгер шығады?» деп менсінбей қарады. Алайда жігіттік мінезді, табанды болып шықты. Қайсар жас жігіт айтқанынан қайтпады. Соңында Қызайханды еріктілер қатарына қосты, бірақ оны майдан даласына емес, Пензен артиллерия училищесіне әскери оқуға жібереді.

«Артиллериялық миномет училищесінің екі жылдық курсын біз жеделдетілген қарқынмен тәулігіне 13 сағаттан оқып, жылға жетпейтін уақытта аяқтадық», - деп еске алды Ұлы Отан соғысының ардагері Қызайхан Идрисов. Сабақтар 1942 жылы 8 наурызда басталды, сол жылы 15 қарашада, өзімнің туған күнімде кіші лейтенант атағын алдым және 120 мм минометтік взводын басқаруға дайын болдым.

Училищені аяқтаған түлектер Бас қолбасшылықтың қарамағына өтті, жаңа тағайындалған әскери кадрлар Мәскеуде бөлінді.

Онда мен қай майдан даласына аттанатынымды білдім. «Сталинградқа барасың! Қазір онда қақтығысқан шайқас жүріп жатыр, қорқынышты», - деді менің құжаттарымды рәсімдеп жатқан бас қол-басшылықтағы майор Главқа.

– Қайда баруға бұйырарсыздар, сонда аттанамын. Жаумен шайқасуға дайынмын! - деп жауап бердім. Ол маған құжаттарды тапсырды да, жолға тамақ алуымды ескертті. Азық-түлігімді қамдап алып, жолға аттандым. Маған тек Камышинге дейін ғана жол құжаты берілді. Сталинградқа тікелей баруға байланыс болмады. Ал Камышиннен Сталинградқа дейін - 400 шақырым. Неміс ұшақтары анда-санда теміржол пойыздарын атқылап, бомбалап жатты. Камышиндегі станция адамдарға лық толы: әскерилер де, қарпайым халық та осында.

Сталинградқа қайда, немен жетуге болатынын ешкім нақты түсіндіре алмады. Әскери комендатурада Қызайханға Сталинградқа жету оңай емес екенін түсіндірді. Бірақ содан кейін комендант бірге баратын жолдаушы тауып берді. Осылайша 66-шы армияның штаб-пәтеріне [олар сол кезде қаланың солтүстік шетінде қорғаныс шайқастарын жүргізіп жатқан екен] келіп жеттім.

120-шы атқыштар дивизиясы межелі жерге әлі жетпеген екен, ал мен уақыт созбай 538-ші атқыштар полкіне қосылдым. Онда 120 мм минометшілер бөлімшесін басқаруға кірістім. Миномет – менің өте жақсы көретін қаруым! Әр мины 16 килограмм, жоғары ату жылдамдығы минутына 15-16 ату, тек зарядтауға уақыт бар.

Бірақ оқдарілерді майданға жеткізу қиын мәселе еді. Дегенмен, қараша айынан бастап біз қорғаныстан шабуылға

көше бастадық. Бізге миналар артылған 10 «студебеккер» жібергені әлі өте жақсы есімде.

Біз мұндай күтпеген сыйлықты алғанда қуанышымызда шек болмады, фашистерге дүркін-дүркін соққы беріп, тығырыққа тіредік! Сталинград маңындағы шабуыл операциясы 1943 жылы 2 ақпанда жау әскерлерінің үш жүз мыңдық таңдаулы топтарын қоршаумен аяқталды. Бұл біз үшін ең қымбат жеңіс болды!

1943 жылы шілде айында, Сталинград маңында мен алғашқы марапатым – «Ерлігі үшін» медалін алып, Коммунистік партия қатарына қосылдым. Содан кейін менің майдандағы өмірім батысқа – Австрияға дейін жетті, бірақ алда Орлов-Курск өткелі бар еді.

Сталинград үшін болған соғыстың бірінде Қызайхан санитарлық рота-ның фельдшері ақ құбаша келген қыз Тося Ивановамен танысты. Тося да Қызайханмен бірдей уақытта 1942 жылы 8 наурызда әскерге шақырылыпты. Бұл оның 19 жасқа толған туған күні еді. Тағы бір қызықты кездейсоқ жағдай, Мәскеуде командалық пунктте Тося өзінің жерлесі, медициналық училищенің студенті Женья Федоровамен кездесті. Олар бірін-бірі көргенде құшақтап, сүйіп, жылап жіберді, алыстағы арпалыста туғанындай болып кеткен қыздар бірге бір бөлімге майданға жіберілуін сұрады. Олардың өтініші қанағаттандырылды.

Осылайша Тося мен Женья Сталинград маңындағы Ерзовка елдімекеніне келді. Мұнда олар, Қызайхан секілді, алғашқы жауынгерлік сынақтан өтті.

Венаны алғандары үшін 206-шы гвардиялық Қызыл Ту Вена атқыштар полкі деп өзгертілген 538-ші атқыштар

полкінің жас жауынгерлері Қызайхан Идрисов пен Тося Иванова майдан даласында бірге соғысты. Жастық шақ, өмірге деген сүйіспеншілік – оқ пен оттың астында пайда болған терең сезімдер арқасында олар ойланбастан қалған өмірлерінде бірге болуға шешім қабылдады.

«Есімде, оның бойы аласалау болғандықтан, менің иығымға жететін. Содан кейін, есейді, өсті», - деп күлімсіреп есіне алады сүйікті жары Антонина Леонтьевна Иванова (Идрисова). Алайда, оның көпшіл мінезі, адамдармен тіл табысу қабілеті, адамгершілігі мені баурап алды. Сонымен басы достықпен басталған қатынас, кейін үлкен махаббатқа ұласты.

Қызайхан Идрисов соғысты Австрия елінде аяқтады, онда ол 1945 жылдың 10 мамырынан 1946 жылдың 1 маусымына дейін Австриядағы оккупациялық әскерлердің орталық тобының құрамында болды. 1946 жылдың маусымынан бастап Беларусь әскери округінің құрамында, 1949 жылға дейін 317-ші жеке гвардиялық атқыштар батальоны 37-ші

жеке гвардиялық атқыштар бригадасының 120 мм миномет батареясының аға офицері қызметін атқарды.

Қызметіне байланысты әртүрлі елдерде тұрақтауына тура келді. Ал қазақстандық Қызыл Армия офицерінің әскери өмірбаяны мұнымен біткен жоқ, 1946 жылы Тося Ивановамен үйленіп шаңырақ көтерді. Ол Тосяны көруге оның туған қаласы Бологоеға барады. Соғыстың зардабынан болған Тосяның денсаулық жағдайы оны қатты алаңдаты. Тосяның омыртқасының зақымдануына байланысты жүруі қиындап кеткен еді.

– Менің Отаным – Қапал-Арасанға кеттік, - деді Қызайхан сүйіктісіне, - біздегі емдік ыстық булақтар сенің сауығуына көмектеседі, сен әлі-ақ аяққа тұрасың!

Бірақ соғыстан кейінгі уақыт қатал болды, Антонинаны жұмыстан босатпады. Кейіннен ерлі-зайыпты ретінде заңды неке қағазын алған соң, олардың бұл ойлары жүзеге асты.

Қызайхан қайта даярлау курстарын аяқтағаннан кейін Германиядағы Кеңес

әскерлері тобына батарея командирінің орынбасары лауазымына жіберілді, ал 1955 жылдың қарашасынан бастап 1-артиллерия дивизияны командирінің 54-ші артполктің саяси бөлімі бойынша орынбасары болды. Тек 1956 жылы ол капитан әскери атағымен запасқа шығарылды.

Неміс-фашистік басқыншыларға қарсы Ұлы Отан соғысына қатысқаны үшін берілген марапаттау тізімі майдангер сарбаздың соғыстағы ерлік жолы туралы айтары сөзсіз. Орденоді: «І дәрежелі Отан соғысы», «Қызыл Жұлдыз», медальдары, «Жауынгерлік еңбегі үшін», «Сталинградты қорғағаны үшін», «Германияны жеңгені үшін», «Будапештті алғаны үшін», «Венаны алғаны үшін»; бірқатар басқа да мерейтойлық наградалар.

Қызайхан Идрисов әйелі Антонина Леонтьевна және балалары Валентин, Борис, қызы Надеждамен бірге Бологое қаласында тұрды, оны Ұлы Жеңіс күні мерекесіне орай Ресей Федерациясының Президенті Владимир Путин бірнеше рет құттықтады.

Соғыстан және әскери қызметтен кейін Қызайхан Идрисов партия-кеңес органдарында жұмыс істеді. Олардың үйінің есігі әрқашан барша адамға ашық болды.

Қонақжай, берекелі, наны көп, қазақ дастарханы арқылы көптеген адамдарды бір ортаға жинады. Қызайхан гитарада, мандолинада, домбырада және балалайкада әдемі ойнады, Тося онымен бірге жастық кезеңдерінің әндерін екі дауыспен шырықп, нағыз концерттер ұйымдастырды.

– Бірде мен Мәскеуде, КСРО Бас прокуратурасының тергеу тобының құрамында болдым, - деп еске алады КР ІІМ құқық қорғау органдарының ардагері Қонай Қожахметұлы Оразбаев.

– Демалыс күндері анамың ағасына қонаққа барамын деп шештім. Мен станцияға келіп, қайда барарымды білмей біраз кідріктікeim.

Өтіп бара жатқан жолдаушыдан: – Идрисов Қызайханның үйін қалай табуға болады?, - деп сұрадым.

– А-а-а, білемін, білемін. Бологоеда оларды білмейтін адам жоқ, Рылеев көшесі, 39 үй. Қажет болса мен жол көрсетейін, - деді ол.

Кешке үй қонақтарға толы болды. Барлығы алыс ел Қазақстаннан келген менімен амандасуды өздерінің парызы деп санап келіпті. Нағашымның өзі бешбармақ жасауға кірісті [мен сүрленген ет әкелген едім]. Жалпы, ол қазғымның ұлттық тағамдарын өзі дайындайды екен. Бұл оған үлкен рахат сыйлады. Ол Ресейдің табиғатын жақсы көрді: орман, өзендер. Саңырауқұлақ жинағанды ұнатады екен. Мені де саңырауқұлақ теруге орманға апарды.

Бұл менің онымен соңғы кездесуім болды, - дейді Қонай Оразбаев. Қызайхан нағашым Арасанға 2002 жылы әкем Қожахмет қайтыс болғанда жерлеу рәсіміне келген болатын. Ал 2006 жылдың 2 қарашасында Қызайхан Идрисовтің өзі де өмірден озды.

Қазақстан ЛКСМ органының 1985 жылғы 24 ақпандағы «Лениншіл жас» республикалық газетінде журналист Дархан Мыңбаевтың «суретті түсірген Евгений Халдей» мақаласында белгілі әскери фототілші Евгений Ананьевич Халдейдің газет оқырмандарынан: «Миномет батареясының командирі – қазақ Қызайхан – ол тірі ме?» деп сұраған жолдары мен суреті бар. Суретті ол Австрияда 1945 жылы сәуірде түсірген. Төменде Евгений Халдейдің газет оқырмандарын Ұлы Жеңіспен құттықтауы бар.

Енді мұның бәрі – соғыстан кейінгі және болашақ ұрпақ үшін шежірелі тарих. Қазір Арасан ауылы майдангерлерінің балалары мен немерелері жерлестеріне ескерткіш тұрғызуда.

Ұлы Отан соғысындағы шайқастарда қаза тапқан және соғыстан тірідей оралған батырлардың тегі жазылған мәрмәр таста Қызыл Армияның батыл офицері, қарапайым отбасынан шыққан ұлы тұлға, біздің жерлесіміз және орден иегері – Қызайхан Идрисовтің есімі мәңгі қалады.

Ескерткіштің ашылуы мен салтанатты митингі 12 маусымда Алматы облысы, Қапал ауданы, Арасан ауылында өтеді.

Лидия ЕМЕЛЬЯНЕНКО

АРДАГЕРЛЕРГЕ КҰРМЕТ КӨРСЕТІЛДІ

Семей қаласында Ұлы Отан соғысындағы Жеңістің 80 жылдығы қарсаңында әскери қызметшілер майдангерлер Әбдіғали Қаймолдин мен Иван Шевцовты құттықтап барды.

«Шығыс» өңірлік қолбасшылығы әскерлерінің қолбасшысы полковник Жеңіс Маралов пен Абай облысы қорғаныс істері жөніндегі департаментінің бастығы полковник Руслан Омаров ардагерлерге Жеңіске қосқан үлесі үшін алғыс білдірді.

Олардың қатарында жауынгер-артиллерист, Халық қаһарманы Әбдіғали Қаймолдин, Польша мен Чехословакияны азат ету ұрыстарына қатысқан Иван Шевцов бар.

Әбдіғали Қаймолдин 1921 жылы Семей облысының Абралы ауылында дүниеге келген. Жиырма жасында өз еркімен майданға аттанған. Ол Сталинград, 1-ші Украин, 1-ші Беларусь және 3-ші Балтық майдандарындағы шайқастарға қатысты. «Қызыл Жұлдыз», І дәрежелі Отан соғысы ордендерімен және «Жауынгерлік еңбегі үшін» медалімен марапатталды.

Иван Шевцов 1926 жылы дүниеге келген. 18 жасында Қызыл Армия қатарына шақырылды. Еуропаның бірқатар елдерін азат етуге қатысты. Майдандағы ерлігі үшін ардагер ІІ дәрежелі Отан соғысы және «Қызыл Жұлдыз» ордендерімен марапатталды. Соғыстан кейін Иван Романович «Қазэлектромонтаж» кәсіпорнында учаске бастығы болып жұмыс істеп, сол жерден зейнетке шықты.

Әскери қызметшілер майдангерлермен әңгімелесіп, оларға алғыс хаттар мен сыйлықтар табыс етіп, амандық тіледі.

Абай өңірлік гарнизонының баспасөз қызметі

ОНИ КОВАЛИ ПОБЕДУ

6

«АРТИЛЛЕРИСТЫ, ТОЧНЫЙ ДАН ПРИКАЗ...»

«За отвагу и храбрость, проявленные в боях с немецко-фашистскими захватчиками, наградить орденом Красного Знамени Шарипова Досыма, 1923 года рождения, казаха, в Советской Армии с 1942 года, рядового 40-го артиллерийско-пулеметного батальона» (из Указа Президиума Верховного Совета СССР).
Скупые строки указа о награждении рядового Досыма Шарипова. Но это на первый взгляд. А если заглянуть глубже в подвиг бойца, то за ним - стойкость, воля, выдержка, жаркий бой за каждый город, населенный пункт, высоту...

Память ветерана войны Досыма Шариповича сохранила события тех дней, когда началась война. Воинский эшелон с молодым пополнением прибыл в город Троицк. Он был в составе новобранцев, ощутил тут дыхание войны: на вокзале было шумно, стояли эшелоны с людьми и военной техникой, раздавались команды, старики, женщины с детьми, размахивая руками, что-то объясняя, провожали своих сыновей на фронт. У репродуктора стояли молчаливые люди, слушали сводки Совинформбюро, ловя каждое слово диктора. Передавали тревожные вести: войска дерутся за каждую пядь земли. На душе у Шарипова завыла щемящая тревога за Отчизну, готов был сейчас же отправиться на фронт. Было зябко в городе, завывал ветер.

Ветер по-прежнему рвал полы шинели, бил в лицо холодный дождь, когда личный состав замер в строю. После принятия военной присяги Досым был горд от сознания, что стал настоящим воином.

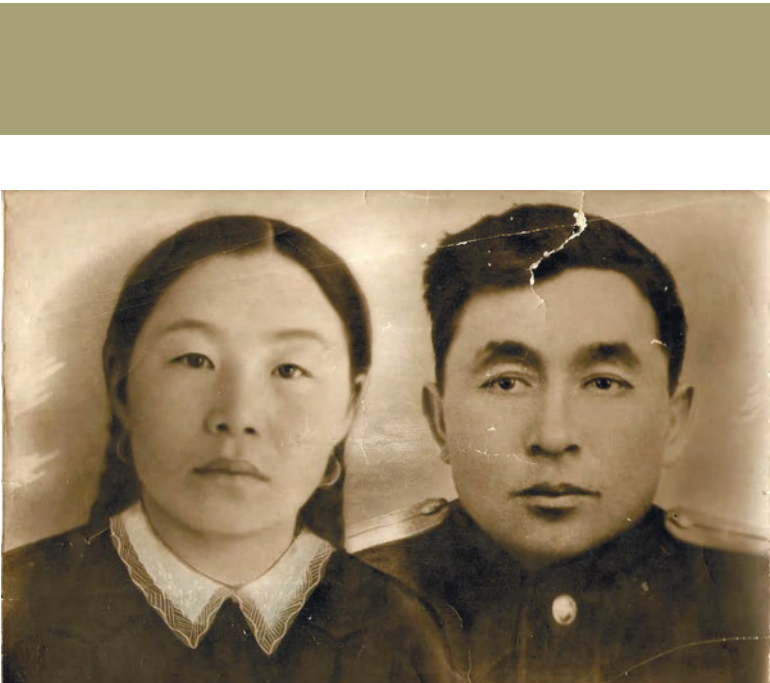
Наконец-то, когда завершились ускоренные курсы учебы, начальник штаба полка стал зачитывать приказ о распределении личного состава в подразделения. Рядового Шарипова, как грамотного, смысленного, решительного парня, зачислили наводчиком орудия. Ведь до призыва в армию Досым прилежно

и старательно учился в Кокчетавском педагогическом техникуме и поэтому военком рекомендовал ему стать стрелком-радиистом. Тогда Шарипов твердо решил: буду стрелком-радиистом!

Став одним из первых кандидатов для поступления в авиационное училище, спокойный по натуре, уравновешенный паренек готовился испытать себя в авиации. К сожалению, туда не прошел – подвело зрение. Зато после завершения ускоренных курсов грамотный, смысленный парень стал наводчиком орудия.

Смекалка, стойкость Досыма Шарипова
От сражения к сражению росло мастерство и солдатская смекалка рядового Шарипова, наводчика орудия батареи 40-й артиллерийско-пулеметного батальона 3-го Прибалтийского фронта, возглавляемого Героем Советского Союза, генералом армии Иваном Маслениковым. Бойцы батальона шли с боями, освобождая города, деревни на земле Прибалтики. Досым гордился, что он – артиллерист. Наполнялось его сердце, когда их называли богом войны, при исполнении знакомой песни об артиллеристах:
Артиллеристы, точный дан приказ,
Артиллеристы, зовет Отчизна нас.

*Из тысячи грозных батарей
За слезы наших матерей,
За нашу Родину – огонь! Огонь!*
В августе, сентябре 1944 года сражения были самыми тяжелыми за города Тарту, Выру Гулбене, населенные пункты, - вспоминал старый солдат, инвалид первой группы Досым Шарипович. - Врага приходилось буквально выкорчевывать из укреплений. Гитлеровцы дрались отчаянно, широко применяя артиллерию, танки, авиацию. Земля была заминирована, каждый участок был укреплен дзотами, дотами, состоящими из железобетонных блиндажей, проводочными заграждениями. Бои шли днем и ночью.
Багровое кольцо пожаров и орудийных зарниц окружало город Тарту и ветер разносил по пустынным улицам пепел. Были моменты, когда танки врага прорывались к нашей огневой позиции. Скольких товарищей недосчитались в этих боях.
Артиллеристы стремились перед боем тщательно подготовить огневую позицию и успеть хорошо замаскировать орудия. Исполняя обязанности командира расчета, Шарипов стремился быстро освоиться с обстановкой, заранее изучить район боя, место, откуда удобнее будет открывать огонь по противнику. Еще днем он приметил удобный куст, где можно замаскироваться. Ночь

скрывала расчет, густая трава заглушала звуки. Пользуясь темнотой, бойцы быстро перетащили орудия на правый фланг, откуда они будут вести огонь, расстреливая в упор окопы фашистов. Позиция их была удобна еще и тем, что, оставаясь невидимыми для фашистов, они без помех просматривали линию их окопов. Ранним августовским утром был получен приказ выступить и неожиданно ударить по врагу.
- Прицел... Огонь! – подал команду Шарипов.
Ствол пушки, точно выверенный по цели, вздрогнул. Артиллеристы вели огонь. Послушные командам, снаряды снова рвались в самой гуще гитлеровцев. Орудия били и по бронированному армадам.
- В бою тяжело приходилось бороться с фашистскими танками, - рассказывал старый солдат. - Так как надо было знать уязвимые места «пантеры», «фердинандов», «тигров» с лобастыми башнями. Сдерживая бешеный натиск гитлеровцев, чему только не научишься. В жестоких сражениях приобрел опыт, как действовать с танками, научился точно целиться в гусеницы машин. Хорошо, что орудия не подводили, не смолкала рывкало жерло пушки. Да, были потери, теряли членов расчета, переживали. Тогда становились еще яростнее по отношению к фашистам. В критические минуты сражения, когда гибнут боевые товарищи, сам заряжаешь, сам наводишь, сам стреляешь.
Уже несколько суток Досым не спал, положение на участке, где вели бой, было тяжелым. Нервы были на

пределе. В самых сложных ситуациях он не терял присутствия духа, оставался выдержанным, решительным. Когда один за одним пошли, злобно ругая, вражеские танки, неожиданно ударили минометы, а с высоты на батарею свалились пикировщики, застонало поле. В кроваво-красном воздухе кружились листья, сорванные силой взрыва. С визгом кружились фашистские самолеты. Бойцы расчета оказались на самом острие танковой атаки, но Шарипов не растерялся, встал у прицела, открыл огонь, целясь в уязвимое место «тигра». Был без промаха. Тут же подбил второй, третий танк.
Поддерживая артиллеристов, пехота поднялась в атаку, но тут же ожил вражеский дзот. Пулемет из дзота все бил и бил, срезая все на пути. «Похоже было, что враг засел крепко» - думал командир батареи. Хотя снаряды были на исходе, он приказал выручить пехотинцев.
Досым скомандовал: «Беглым - огонь!»
В воздух полетели комья грунта. И вновь пошла в атаку пехота. Неожиданно с флангов ударили крупнокалиберные пулеметы, они били из других дзотов. Артиллеристы быстро перенесли огонь на то место, откуда вели прицельную стрельбу гитлеровцы. Перед дзотами встали столбы дыма. Командир пехотной роты был доволен поддержкой огнем артиллеристов.
Досым много всякого повидал за время войны. Боец во всем любил порядок. Тому учили его родители. Всюду он на совесть делал свое дело.
Огненный вал войны откатывался на

запад. Хотя боец был сосредоточенным, решительным, осторожным, несколько раз был ранен - сначала легко, в ногу, потом пришлось лежать в госпитале – осколком снаряда повредило ребра.
Очередное ранение было самым тяжелым. Узевжать артиллеристу в тыл не хотелось, день Победы мечтал встретить в строю, с боевыми друзьями, но врачи настояли отправить его в госпиталь. А через три дня санитарный самолет доставил раненых в Ленинград. Еще через двенадцать дней его переправили в Свердловск, в госпиталь, где лежали солдаты с тяжелыми ранениями. Среди них был Шарипов, где ему ампутировали обе ноги. В этом госпитале он и узнал об окончании войны.

Большую и дружную семью объединяла любовь
После войны фронтовик вернулся в родной Щучинск, обзавелся семьей, несмотря на инвалидность, стал работать. Трудился на Щучинском заводе. Сначала учеником бухгалтеря, затем счетоводом, технологом - нормировщиком и с 1952 года инспектором по кадрам. В 1969 году на базе завода возникло новое предприятие - рельсо-сварочный поезд. Здесь он продолжил свою трудовую деятельность. Кавалер ордена Красного Знамени Досым Шарипович, как отважный летчик Алексей Мересьев, без обеих ног до конца жизни оставался в строю, являясь для всех примером долга и чести.
Рядом с ним добросовестно трудились супруга Дамет, дети Куандык, Ораз, Серик, Шоплан, Кулышат, Айман. Большую и дружную семью объединяла любовь к труду, взаимопонимание. Хотя сегодня нет рядом с ними Досыма Шариповича, а доброе дело деда продолжают его внуки. Среди них - Олжас, выпускник Кадетского корпуса имени Шокана Уалиханова.
При нашей встрече Олжас с теплой воспоминал своего деда, с гордостью рассказывал, что получил хорошее воспитание именно с участием героя войны и труда.
Да, понятия добра, долга, чести, справедливости, трудолюбия для него были наполнены смыслом жизни уже с малых лет. Уверен, что он и своих детей будет воспитывать на добрых традициях старшего поколения, конечно же, героя-деда.

Сапаргали ЖАГИПАРО

ДОШЕЛ ДО БЕРЛИНА

Только за первые два года Великой Отечественной войны Кокчетавский областной военный комиссариат призвал около 70 тысяч наших земляков. Среди них был Бегалы Боярыс-ұлы (Боярысов), который принимал участие в боях за Москву и дошел до Берлина.

Он родился в 1901 году в селе Наурыз Айыртауского района Кокчетавской области. До призыва Куйбышевским районным военным комиссариатом Северо-Казахстанской области работал в колхозе Наурыз, занимался животноводством.

На фронт Бегалы Боярысов ушел в 1942 году уже в довольно зрелом возрасте, на тот момент у него уже было двое детей

– Минайдар и Батима.
Служил в 859-м артиллерийском полку в составе 312-й стрелковой дивизии. Службу начал под командованием генерал-майора А. Ф. Наумова, уроженца Акмолинской области. Во время службы не раз проявлял себя с лучшей стороны, использовал воинскую смекалку на полях сражений. Принимал

участие в наступлении советских войск при отражении атак гитлеровцев в битве за Москву.
Из всех воинских формирований, созданных в Казахстане, широко известна 316-я дивизия генерала Ивана Панфилова. Подвиг 28 героев-панфиловцев стал хрестоматийным. Не менее значимый вклад внесли солдаты и офицеры 312-й дивизии, которые на протяжении нескольких недель задерживали стремительное продвижение немецких частей к Москве на Малоярославском и Боровском направлениях.
Во время одного из сражений 13 октября 1943 года Бегалы Боярысов был ранен в левое плечо. Когда вышел из госпиталя, его перевели в состав батареи 314-й стрелковой дивизии, где он проявил мужество и героизм. Во время боевых действий уничтожил в составе расчета три пулеметные точки, наблюдательный пункт, прямым попаданием обезвредил минометную батарею противника. Бегалы Боярысов нанес сокрушительный удар, уничтожив один пулемет с расчетом и 12 фашистов. За этот подвиг он был награжден орденом Красной

звезды.
Удостоен Бегалы Боярысов и других наград: медалей «За боевые заслуги», «За отвагу», «За победу над Германией».
После окончания войны айыртауский солдат вернулся на родину и продолжил заниматься животноводством. Как вспоминает его внук Жаслан Боярысов, награда дедушка не носил, но бережно хранил.
- Неохотно дедушка вспоминал свои военные годы. Говорил, что было очень тяжело, - вспоминает внук героя Жаслан Боярысов. – Рассказывал, как дошел пешком от Москвы до Берлина и встретил Победу рядом с Рейхстагом. Обычный солдат из Казахстана, из села Наурыз дошел до Берлина. Храбрость, сила духа, патриотизм были присущи всем советским солдатам, которые благодаря этим качествам победили в Великой Отечественной войне. В этом году мы отмечаем 80-летие Победы, но память об их великом подвиге живет в сердцах миллионов. Мы склоняем головы перед теми, кто сражался на фронтах, трудился в тылу, кто отдал свою жизнь ради мира и свободы.

ПАМЯТЬ В СЕРДЦАХ ПОТОМКОВ

Снова наступает май, синий май, как называл его поэт Есенин. Но для нас этот месяц всегда будет окрашен совсем в другой оттенок – в цвет пепла и огня, в алый цвет Победы. Тяжесть любой войны всегда падала на плечи простых солдат, и в Великой Отечественной было также, когда они, пешком пройдя половину Европы, взяли вражеский Берлин. Таким солдатом был наш отец Садык Жанузаков – рядовой-заряжающий артиллерийского орудия 547-го минометного полка 2-го Украинского фронта.

Он родился и прожил почти всю жизнь, до выхода на пенсию в селе Саратовка (ныне Койтас), а в начале 90-х годов переехал в районный центр.
19-летним пареньком ушел отец в 1942 году на фронт. Дома остались мать-вдова, младшие братья и сестры. Суровая по характеру, по-мужичьи кражистая Нуриман-апа всю войну, как и другие женщины, работала, верила, что ее старшенький вернется с войны живым и невредимым. Быть может, эта материнская вера и молитвы сохранили нашего отца, и он вернулся в 1947 году без ранений, лишь получив контузию в ожесточенных боях.
Отец очень скупно говорил о войне, и нам в детстве по недомыслию недосуг было его расспрашивать. Как бы хотелось сегодня приткнуться у его коленей и слушать, слушать его, вдыхая крепкий запах табака, поглаживая заскорузлые от тяжелой работы отцовские руки! Но не вернуть те бесценные мгновенья, да и есть сомнения в его возможной полной откровенности.
Не трудно догадаться, что первые месяцы на передовой для отца были особенно трудными, ведь он не владел русским языком, впервые держал в руках оружие. Он хорошо помнил, что поначалу выдавали старые винтовки с затвором, к концу же войны были уже новенькие ППШ. Необстрелянного, но строго бойца заприметил и, наверное, пожалев, взял к себе ordinary командир батальона – выходец из Восточного Казахстана.

Однако на войне быстро взрослеют, где каждый день как урок мужества ценой потерь и боли учит стойкости, самоотверженности, терпению. Вжавши голову, лежал он с однополчанами в окопах под фашистским артобстрелом и воздушным налетом, под громовое «ура!», выставив винтовки штык, бежал со всеми вместе в атаке, стрелял по неясным движущимся фигурам впереди и каждый раз боролся с естественным страхом упасть, пробитым пулей, и остаться навеки на этой чужой, но такой родной земле.
В составе минометного подразделения отец участвовал в одной из кровопролитных битв Великой Отечественной войны – знаменитом сражении на Курской дуге, но и о нем он не любил вспоминать. Охотнее отец рассказывал о последних годах войны. Наверное, осознание будущей неминуемой победы запомнилось больше, да и снабжение, оснащение армии было лучше. До самой смерти он, имеющий четыре класса образования, с уважением произносил имя прославленного маршала Георгия Жукова, под началом которого советские войска брали столицу Германии.
Помнится короткий рассказ отца о том, когда его полк вошел в Берлин и в ходе изматывающих городских боев наткнулся на колбасный завод. Удивленно цокая языком, он вспоминал о висевших у них над головами мясных изделиях, а в глазах у него сквозило непонимание того, почему же в его великой социалистической стране ему никогда не доводилось воочию увидеть подобное изобилие.

АУМАКТЫҚ ҚОРҒАНЫС БРИГАДАСЫНЫҢ ЖАТТЫҒУЛАРЫ АЯҚТАЛДЫ

Түркістан облысындағы «Арыс» полигонында «Оңтүстік» өңірлік қолбасшылығының құрамына кіретін аумақтық қорғаныс бригадасының әскери міндеттерімен он күндік жсиынның қорытындысы бойынша «Арыс-2025» тактикалық оқу-жаттығу жиынының қорытынды кезеңі өтті. Тактикалық оқу-жаттығу жауынгерлік дайындық жоспарына сәйкес өткізілді және әскери міндеттілер құрамның жауынгерлік әзірлігін тексеруге, практикалық дағдыларды жетілдіруге, сондай-ақ тактикалық міндеттерді орындау барысында өзара іс-қимыл деңгейін арттыруға бағытталды.

Жиын бөлімшелерді дабыл бойынша көтеруден басталды. Шартты аймақта әскери міндеттілерді қабылдау ұйымдастырылды. Әскери міндеттілермен сабақтар теориялық дайындықтан басталады, содан кейін жеке құрам далалық оқытудың белсенді кезеңіне өтті. Барлық кезеңдер «теориядан практикаға» қағидасы бойынша құрылды. Бригада командирі подполковник Талғат Мәжімбековтың басшылығымен командалық құрам оқытуға әдістемелік тәсілдеме мен ұйымдастырудың жоғары деңгейін көрсетті. Әскери міндеттілер оқ атуға дайындық жаттығуларын, соның ішінде штаттық қарудан оқу және бақылау атыстарын сәтті орындады. Үйлестіру кезеңінде жеке құрам стратегиялық мақсаттағы объектілерді күзету және қорғау жөніндегі іс-қимылдарды пысықтады, сондай-ақ қалалық ортаға жақын жағдайларда шартты жаудың шабуылын тойтарыс берді. Жиынның соңғы кезеңімен Түркістан облысы әкімінің бірінші орынбасары Зұлпыхар Жолдасов танысты. Сапар ба-

рысында ол даладағы тұрмысты ұйымдастырумен танысып, оқу-жаттығуларға қатысушылармен әңгімелесті және олардың дайындық деңгейіне жоғары баға берді. – Бригада басшылығы барлық іс-шараларды жоғарғы деңгейде ұйымдастырды. Осының арқасында практикалық іс-қимылдарды пысықтау кезінде әскери міндеттілер жақсы нәтижелер көрсетті, - деп атап өтті Зұлпыхар Жолдасов. Подполковник Талғат Мәжімбековтің айтуынша, мұндай жиындар жауынгерлік дағдыларды тексеру ғана емес, сонымен қатар әрбір әскери міндеттілерге оның басты азаматтық міндеті – Отан қорғаушы болу туралы еске салу болып табылады.

Шымкент гарнизонының
баспасөз қызметі

КОРЫТЫНДЫ ТЕКСЕРІС

Қарағанды әскери лазаретінде жеке құрам қорытынды тексерістен сынақтан өтті.

«Тексеру барысында жеке құрамның жауынгерлік даярлығының деңгейі, жауынгерлік әзірлік жағдайы, тәрбие жұмысы, құқықтық тәртіп пен әскери тәртіп, әскерлер қызметі және әскери қызметтің қауіпсіздігі, жеке құрамның жұмысы, қызметке жарамдылығы, қару-жарақ пен әскери техника, сондай-ақ қол астындағы қызметкерлерді басқарудың тиімділігі анықталады». Бірнеше күн бойы әскери қызметшілер жауынгерлік, мемлекеттік-құқықтық, кәсіптік, арнайы, ату және дене шынықтыру дайындығы бойынша сынақтардан өтті. Әрбір әскери қызметші теория жүзінде ғана емес, тәжірибе жүзінде де сыналды. Қорытынды тексеру дәстүр

бойынша саптық тексерістен басталып, онда әскери қызметшілердің сыртқы келбетін, жарғыны білуін, саптық дайындығын бағалады. Атыс дайындығы бойынша жеке құрамнан сынақ алынып, қарумен жұмыс істеу кезіндегі қауіпсіздік талаптары, ату негіздері мен ережелері бойынша білімдері тексерілді. Жас ұлан мектебінің стадионында жеке құрам дене шынықтыру жаттығуларынан өтті, онда 100 және 1000 метр қашықтыққа жүгірді.

Думан Жұмашұлы

54770 ӘСКЕРИ БӨЛІМІ ЖАҢА ТЕХНИКАМЕН ТОЛЫКТЫ

Абай гарнизонындағы инженерлік-саперлік полкінің автопаркі жаңа үлгідегі техникалармен толықты.

«Шығыс» өңірлік қолбасшылығына қарасты 54770 әскери бөліміне бір дана жаңа үлгідегі «ЗУ-195» экскаватор, екі дана әмбебап жол талғамайтын машиналары және күрделі жөндеуден өткен инженерлік қоршау машинасы жеткізілді. Әскери бөлімнің жеке құрамы техникаларды «Жалпақ» станциясынан арнайы эшелоннан түсіріп алды. 54770 әскери бөлімі командирінің техникалық қамтамасыз ету бойынша орынбасары майор Батыржан Шоқанұлының

айтуынша, аталмыш инженерлік әскери техникалар ұрысты қамтамасыз ету барысында жауынгерлік даярлықты арттырады. Сонымен қатар табиғи және техногендік төтенше жағдайлар салдарын жою мен алдын алу бойынша көптеген іс-шараларда қолданылады. – Бұл техникалардың негізгі мақсаты жауынгерлік даярлықтың артуына септігін тигізеді. Атап айтатын болсақ, жаңа үлгідегі жаңа экскаватор «ЗУ-195» қазу жұмыстарын жүргізсе,

КОМАНДАЛЫ-ШТАБТЫҚ МОБИЛИЗАЦИЯЛЫҚ ОҚУ-ЖАТТЫҒУЫ

ҚР ҚК Құрлық әскерлерінің әскери бөлімдері мен басқарма органдарының 2025 жылғы дайындық жоспарына сәйкес, Абай облысы аумақтық қорғаныс бригадасы басқармасының қатысуымен командалы-штабтық мобилизациялық оқу-жаттығуы өтті.

Ол «Төтенше жағдай режимін қамтамасыз ету үшін аумақтық қорғаныс бригадасының құрылымдарын арнайы ретке келтіру. Аумақтық қорғаныс бригадасын жауынгерлік әзірлік деңгейіне келтіру» тақырыбын қамтыды. Оқу-жаттығуында аумақтық қорғаныс бригадасын жауынгерлік әзірлік деңгейіне келтіруді ұйымдастыруда жергілікті атқару органдарының және бригада басқармасының білімі мен біліктілігі тексерілді. Лауазымды тұлғалардың өз функционалдық міндеттерін атқаруда жергілікті атқару органдары мен аумақтық қорғаныс бригадасы штабының үйлесімділігіне, мобилизациялық дайындық деңгейін жетілдіруге, сондай-ақ, соғыс уақыты және төтенше жағдай енгізілгенде іс-шараларды дайындау барысында аумақтық қорғаныс бригадасының басқармасы мен жергілікті атқару органдарының жеке құрамаларын ор-

тақ түсінікке келтіруге мән берілді. ҚР ҚК Құрлық әскерлері Бас қолбасшысы басқармасының офицерлерімен қоса, Абай облысы қорғаныс істері жөніндегі департаментінің, облыс әкімшілігінің аумақтық және азаматтық қорғаныс мобилизациялық дайындық басқармасының өкілдері, әкімнің қорғаныс және қауіпсіздік жөніндегі көмекшісі де қатысты. Командалы-штабтық мобилизациялық оқу-жаттығуына ҚР Қарулы Күштері Бас штабы бастығының орынбасары – Аумақтық қорғаныс департаментінің бастығы генерал-майор Асқар Ахметұлы Жоламанов жетекшілік етті.

Алуа Искакова
Суретті түсірген автор

ӘСКЕРИ КИНОЛОГИЯДАҒЫ КЫЗМЕТ

Әскердегі қызмет тек темірдей тәртіп ғана емес. Кейде ол шынайы достық, адалдықпен ыық тіресе атқарылатын жұмысқа негізделеді. Бұл – Қарағанды өңірлік гарнизонының әскери полиция басқармасының кинологы, қатардағы Тұрар Аубакировтың күнделікті қызметін сипаттайтын бейне.

Тұрардың қызметіндегі сенімді серіктері – төрт аяқты жануарлар. Ол 2018 жылдан бері Қарулы Күштер қатарында қызмет атқарып келеді. Өзі ісінің шебері болу үшін Алматыдағы Қаржылық мониторинг агенттігінің кинология орталығында білім алған. Қазіргі таңда оның қарауында бес қызметтік ит бар. Олардың әрқайсысы – жай ғана ит емес, нағыз жауынгерлік әріптес.

– Ит бұл жай ғана жануар емес. Олар – біздің әріптесіміз,

стеріміз, достарымыз әрі көмекшілеріміз. Олар адамның жай-күйін сезеді, қашан абай болу керек екенін біледі. Ең бастысы – олар үнемі қиын кезеңде қасында, - деді Қарағанды өңірлік гарнизоны әскери полиция басқармасының кинологы Тұрар Аубакиров.

Оның төрт аяқты серіктері арасында есірткі мен жарылғыш заттарды анықтауға, патрульдеуге және тәртіп бұзушыларды ұстауға үйретілген иттер бар. Бірақ олардың ішінен Тайфун есімді бельгиялық овчарка ерекшеленеді. – Тайфун екеуміз ажырамаймыз десе де болады. Жасы үште, жас болса да өз жұмысын тамаша атқарады. Біз әскери бөлімшелерге жиі барып, тыйым салынған заттардың бар-жоғын тексереміз. Тайфун жылдам, дәл жұмыс істейді, бұл оған расымен үнайды, - дейді Қарағанды өңірлік гарнизоны әскери полиция басқармасының кинологы Тұрар Аубакиров.

Кинологтың жұмысы жай ғана итпен жұмыс істеу емес. Бұл – күнделікті жаттығу, өзара түсіністік пен сенім. Біреу итті жай ғана жануар ретінде көрсе, Тұрар үшін ол – нағыз жауынгер досы, жүрегінің бір бөлшегі. Сәуірдің 22-сінде Қазақстан Республикасының әскери полиция органдарының құрылғанына 28 жыл толды. Бұл күні Тұрар өз мамандығын ерекше жақсы көреді.

– Барлық әріптестерімді осы айтулы күнмен құттықтағым келеді. Біз маңызды қызмет атқарып жүрміз. Қауіпсіздік, тәртіп, ертеңге деген сенім – бұл біздің жұмысымыз. Әрбір әскери қызметші жанында сенімді команда тұрғанын, ал қарамағында ешқашан саппайтын, адал серігі бар екенін білсін, - деді Қарағанды өңірлік гарнизоны әскери полиция басқармасының кинологы Тұрар Аубакиров.

әмбебап жол талғамайтын машиналары жол жасау жұмыстарына жұмылдырады, ал инженерлік қоршау машинасы жол үстіндегі өткелдерді тазалауға қолданылады. Аталған әскери техникалардың көмегімен жауынгерлік тапсырмаларды арқашан жоғары дәрежеде орындайтын боламыз, - деп нақтылады

майор Батыржан Шоқанұлы.

Абай өңірлік гарнизонының
баспасөз қызметі

ИСТОРИЯ СЕМЬИ ОПРЕДЕЛЯЕТ СУДЬБУ ВОЕННОГО

Дина МУХАРИНОВА,
Владимир МАРТЫНЕНКО (фото),
пресс-служба Таразского гарнизона

Выбор профессии – это всегда ответственный шаг. Но для командира райотехнического батальона противовоздушной обороны Сил воздушной обороны Казахстана подполковника Ермека Жубатканова этот выбор был предопределен историей его семьи. Для него примером мужества и преданности Родине стали два его деда, прошедшие Великую Отечественную войну от начала до конца.

Дедушка по материнской линии – Токтаралы Барлиев был пехотинцем. Жубаткан Утегенов, дедушка по отцовской, служил в артиллерии. К великой радости и счастью всех своих родных и односельчан они вернулись с фронта живыми, хоть и не без ранений.

Маленькому Ермеку посчастливилось застать дедушек живыми. Их рассказы о войне, о долге и чести он слушал, затаив дыхание. И хотя он был совсем ребенком, повествования дедов

хорошо запомнил, они оставили яркие впечатления в его памяти. А в подростковом возрасте желание мальчика стать защитником Отечества укрепили фильмы о войне, о военной службе, о воинской чести.

– Я не пропускал ни одного фильма о войне и об армии, – вспоминает подполковник Ермек Жубатканов. – Я восхищался воинской доблестью солдат и офицеров, хотел быть похожим на тех парней в военной

форме. И при этом всегда брал пример со своих дедушек.

После школы и колледжа уроженец села Луговое поступил в Военно-инженерный институт радиоэлектроники и связи в Алматы. Первым местом службы после окончания военного вуза стал город Аралыск, где молодой лейтенант стал командиром взвода связи радиолокационной роты.

С тех пор прошло 25 лет – четверть века на службе в Вооруженных Силах Казахстана. Менялись гарнизоны, но неизменной оставалась задача – охрана воздушных рубежей Казахстана. В настоящее время подполковник Жубатканов возглавляет радиотехнический батальон противовоздушной обороны Казахстана.

Работа военных ПВО – это незаметный, но постоянный труд. Казахстан – мирная страна, но даже под мирным небом расчеты ПВО не могут позволить себе ни секунды расслабления. Безопасность воздушных границ требует круглосуточной готовности.

– Выбор профессии для меня был осознанным, – твердо заявляет Ермек Жубатканов. – Я брал пример со своих дедушек, представлял себя на их месте. Служба в войсках противовоздушной обороны – это ответственность за безопасность страны, за мирное небо, за благополучие каждой семьи.

Задача военнотехнических ПВО – быть всегда начеку и в любой момент отразить потенциальную угрозу. Пока жители страны продолжают заниматься своими повседневными делами, в радиотехническом батальоне, которым командует Ермек Жубатканов, одна дежурная смена сменяет другую на боевом посту. И ни на миг небо страны не остается без присмотра. За спокойствием мирного неба всегда стоит их труд – незаметный, но жизненно важный.

Возглавляя батальон, подполковник Жубатканов так выстроил службу, что его подразделение стало образцовым. Его преданность делу, внимание к деталям и умение мотивировать подчиненных не остались незамеченными командованием. В прошлом году за отличную службу подполковник Ермек Жубатканов был удостоен медали «Жауынгерлік ерлігі үшін» («За воинскую доблесть»). Воинская награда стала закономерным признанием его заслуг, его профессионализма и преданности делу.

– На протяжении всей службы и каждый раз перед 9 Мая и Днем защитника Отечества, я мысленно благодарю своих дедов, – признается Ермек Жубатканов. – Особенно в этом году, когда мы все отмечаем 80-летний юбилей Победы. Я горжусь, что продолжил их дело. Для меня это не просто профессия – это ответственность перед их памятью.

Военная служба продолжается. Так же, как и стремление подполковника Ермека Жубатканова вносить свой вклад в защиту Родины. История страны отразилась в истории его семьи. Своим детям он прививает те же ценности, на которых вырос сам. Офицер убежден, что именно так подвиг дедов-фронтовиков будет продолжаться в новых поколениях.

АЛИЯ – НАША ПАМЯТЬ И ГОРДОСТЬ

Все дальше уходят в прошлое героические годы Великой Отечественной войны. Но в памяти человечества никогда не померкнет подвиг народа, спасшего мир от фашистского рабства. Миллионы сынов и дочерей встали в ряды защитников, проявляя мужество и стойкость, самоотверженность и самопожертвование на всех фронтах вели борьбу с захватчиком. Среди них один миллион 200 тысяч казахстанцев, которые ушли на фронт в первые дни войны, и в едином строю вели освободительное сражение, проявили в годы суровых испытаний небывалый массовый героизм.

Солдаты из Казахстана стойко сражались за Ленинград и Москву, за Сталинград, Киев и Минск. С каждым годом все меньше остается ветеранов, которые отдали свою жизнь за Родину. Их подвиг никто не повторит, они всегда останутся в памяти у людей.

Сколько казахстанцев были удостоены высокого звания Героя Советского Союза. Среди них панфиловцы, совершившие подвиг у развязки Дубосеково, дважды Герои Советского Союза летчики Талгат Бегельдинов, Сергей Луганский, Иван Павлов, Герои Советского Союза Алия Молдагулова, Маншук Маметова, Сабыр Рахымов, Нуркен Абдиров, Сагдат Нурмагамбетов, Хиуаз Доспанова и т.д.

Подвиги бесстрашных советских людей, которые четыре года днем и ночью ковали Победу на фронте и в тылу, навечно занесены в историю Великой Отечественной войны. Они не щадили жизни в боях и не жалели себя ради защиты своей Отчизны, своих идеалов, своего дома. Среди имен Героев Великой Отечественной есть и имена двух казахских девушек – Маншук Маметовой и Алии Молдагуловой. Две юные и бесстрашные красавицы, показавшие высокий пример героизма и твердости

духа во второй мировой, а для Советского Союза - Великой Отечественной войне были казашки - славные дочери Великой Степи!...

Жизнь двух героинь – Алии и Маншук, прославивших Казахстан своими героическими подвигами во время Великой Отечественной войны, стала почти легендой. О них знает весь мир. Мы все благодарны тем людям, которые ценно жизнь отвоевали Победу. Среди них была и Алия Молдагулова, одна из ярких звезд среди девушек-казашек, которая внесла огромный вклад в приближении Победы. Героизм Алии дал огромный импульс тысячам воинов-фронтовиков.

Родилась Алия, точнее Лия, 15 июня 1925 года в ауле Булак, Хобдинского района, Актобинской области. Девочка рано лишилась матери: ей было всего восемь лет, когда Нурмухамбет Саркулов остался с двумя детьми на руках – Алией и сыном Багдатом. Тяжелое было время. Алию пришлось отдать на воспитание бабушке Тажикен, которая учила ее доброте, чуткости и трудолюбию. Так началась жизнь Алии в семье родного дяди Аубакира Молдагулова. Здесь она росла вместе с сестрой дяди Сагурой, почти ровесницей Алии. Уже в детстве Алия отлича-

лась от своих сверстниц упрямым и твердым характером.

В 1935 году в связи с поступлением дяди в Военно-транспортную академию, семья Молдагуловых переехала в Москву, а позже, перед началом войны, – в Ленинград (ныне Санкт – Петербург). По семейным обстоятельствам дядя устроил Алию в детский дом № 46, что на улице Гурдина (ныне Молдагуловой) Красногвардейского района. Алия всей душой полюбила Ленинград. Он стал для нее второй родиной, и в дальнейшем люди этого города определили ее судьбу. В 1943 году была создана Центральная женская школа снайперской переподготовки. Алию определили в четвертую роту первого набора снайперской школы.

Получив долгожданное оружие, Алия приложила все свои способности, чтобы овладеть техникой снайперского дела. Она успешно освоила технику стрельбы, упорно готовила из себя снайпера-невидимку, умеющего действовать не только на земле, но и в деревьях. После выпускных экзаменов решили Алию Молдагулову не отправлять на фронт, а оставить ее для обучения курсантов последующих наборов. Когда Алия услышала

это, она словно на мгновение забыла воинский устав, твердо заявила: «Все равно уеду на фронт!». И добилась своего. В июле 1943 года она выехала на фронт. Эта простая девушка с честью сражалась с немецко-фашистскими захватчиками.

Командование 54-й отдельной стрелковой бригады, которое предоставило Алию Молдагулову к званию Герою Советского Союза, писало в наградном листе, что ефрейтор А. Молдагулова в боях покрыла себя неувядаемой славой. Бесстрашная, смелая, она была охотником-снайпером, на ее боевом счету десятки истребленных гитлеровцев. Она погибла героической смертью, веря в победу, в светлое будущее молодого поколения. Винтовка Лии после смерти была вручена секретарю комсомольской организации батальона Айсару Курманову. Девушка-герой была похоронена на высоком берегу реки Малый Удрай, а в 1965 году перезахоронена в Монаково.

Указом Президиума Верховного Совета СССР от 4 июня 1944 года отважному снайперу, ефрейтору Алии Нурмухамбетовне Молдагуловой посмертно было присвоено звание Героя Советского Союза. В память о ней созданы десятки музеев, названы улицы, школы. Личность Алии остается символом мужества и героизма. Наследие Алии – богатство для будущего поколения.

В целях патриотического воспитания подрастающего поколения, пропаганды жизненного пути героев и сохранения исторической памяти, к 100-летию со дня рождения Алии Молдагуловой библиотеками Военного колледжа им. Сабыра Рахымова организовали книжную выставку на тему: «Алия - батыр кызы, сен халқымың», на которой были представлены книги об Алии Молдагуловой. Библиотекарь художественного отдела Мырзабекова Н. провела познавательный час с учанями, рассказала о жизни и бессмертном подвиге Алии. Затем учань читали стихотворения разных авторов, посвященные героической дочери казахского народа Алии, отдельно был подготовлен передвижной стенд, посвященный вековому юбилею легендарной девушки-снайпера. В заключение мероприятия были сделаны памятные фотографии.

Память об Алии Молдагуловой останется в наших сердцах навечно. Она является олицетворением подвига всех героев Советского Союза, которые отдали жизни за нашу свободу и светлое будущее. Алия – наш национальный герой.

Айкен ОСПАНКУЛОВА,
служащая Военного колледжа имени Сабыра Рахымова

СВЯЗЬ ПОКОЛЕНИЙ

К 80-летию Победы в Великой Отечественной войне, а также в преддверии Дня защитника Отечества в стране широко проводятся военно-патриотические акции, встречи, поздравления и чествования ветеранов войны и ветеранов Вооруженных Сил. Активно проводят данную работу руководство, профессорско-преподавательский состав и магистранты Национального университета обороны Республики Казахстан.

Одно из таких мероприятий прошло в школе-лицее №92 им. Аджана Аль-Машани г. Астаны, где директором является Жолдасбекова Оразкул Абсеметовна.

В мероприятии участвовали представители Национального университета обороны Республики Казахстан - ветеран Вооруженных Сил, преподаватель кафедры воинского обучения и воспитания, кавалер ордена «Айбын» 2 степени, полковник запаса, служащий Вооруженных Сил Кайсар Мугалов, доктор философии, старший преподаватель кафедры воинского обучения и воспитания университета полковник Арман Жанузаков, магистрант университета майор Дидар Сағат, а также представители творческих коллективов Национального военно-патриотического центра Вооруженных Сил, заслуженный деятель Республики Казахстан, майор запаса певец Кайыржан Бердибай, лауреат республиканских и международных конкурсов баянист Равиль Отарбаев.

Майор Дидар Сағат подготовил и продемонстрировал перед учениками фильм о вкладе Казахстана в Великую Победу,

становлении и развитии Вооруженных Сил независимого Казахстана. Гости рассказали школьникам о значимости Великой Победы, подвиге героев-казахстанцев на полях сражений. Учеников интересовали и вопросы о современной армии, прохождения воинской службы, ее история, становление и будущее.

В рамках концепции «Адал адам – Адал еңбек – Адал табыс» затронуты темы долга, ответственности молодежи за процветание и будущее страны, нравственности, морали, выбора профессии и влияния деструктивной идеологии в условиях глобализации информационного и идеологического пространства.

В целях воспитания у учеников чувства уважения и долга к старшим, педагогам и наставникам, Кайсар Мугалов преподнес цветы Бакыткалиевой Гульфаре Бакыткалиевне, которая была классным руководителем в его школьные годы, и сейчас работает в данной школе учителем, и поблагодарил ее за знания и путевку во взрослую жизнь. Именно благодаря ей, говорит Кайсар Мугалов, он выбрал профессию защитника Родины и поступил еще в далеком 1984 году в военное училище.

Отрадно, что руководство школы и руководитель начальной военной подготовки подполковник запаса Е. Серикбаев сформировали класс «Жас сарбаз». В рамках мероприятия ученикам, вступившим в военно-патриотический клуб «Жас сарбаз», были вручены удостоверения.

Мероприятие завершилось на патриотическом подъеме исполнением военно – патриотических песен майором Кайржан Бердибай и Равилем Отарбаевым.

полнением военно – патриотических песен майором Кайржан Бердибай и Равилем Отарбаевым.

Майор Дидар САҒАТ,
магистрант Национального университета
обороны Республики Казахстан

SARBAZ

ҚР Қорғаныс министрлігінің
тапсырысы бойынша шығады

Меншік иесі:
«ГИС Әскери Медиа» ЖШС

Шығарушы редакторлар
Тимур АУБАКИРОВ
Ерлібай ҚАДЫРБАЙ

Тілшілер:

Рима ӘБЕУОВА

Нариман ДЮСЕНОВ

Марат ЖҮНИС-БЕК

«Шығыс» Өңк аймақтық тілші

Алуа ИСКАКОВА

«Астана» Өңк аймақтық тілші

Фархат КИНЖИТАЕВ

Дизайнер

Адил ШЕРИМБЕТОВ

Корректорлар

Сымбат НҰРХАЙДАРОВА

Наталья ВАРНАВСКАЯ

Газет «Сарбаз» деген атаумен 2007 жылдың 2-тамызынан бастап шығады.
ҚР Инвестициялар және даму министрлігінде 2015 жылдың 30-сәуірінде тіркелген, куәлігі №5340-Г
Авторлардың пікірі редакцияның көзқарасымен әрқес сәйкес келе бермейді. Қолжазба мен фотосурет рецензияланбайды және кері қайтарылмайды.
Редакция автор материалын мазмұнын сақтай отырып өңдеуге, қысқартуға құқылы.
Газет жұма күні шығады.
Бағасы келісімді.

Редакцияның мекенжайы: ҚР, 010000, «ГИС Әскери Медиа» ЖШС
Астана қаласы, Домалақ ана көшесі, 11/1
Телефон: 8 (7172) 57-14-11 (1024)
Газет «Алматы-Болашақ» баспаханасында басылып шығады. Алматы қаласы, С. Мұқанов көшесі, 223-Б
Көлемі 3 Б. т.
Офсеттік басылым.
Индекс 604204
Таралымы 1836 дана
Тапсырыс №18

facebook.com/sarbaz.kz

instagram.com/sarbaz.kz

vk.com/sarbaz.kz

twitter / @SarbazKz